

**PROJECTE DE
LLEI DE CONSERVACIÓ DE LA BIODIVERSITAT
DE LES ILLES BALEARS**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears han pres consciència de la necessitat de tenir cura i esment del privilegiat medi ambient de l'arxipèlag, i molt especialment de la biodiversitat que hi conté i amb la qual comparteix l'espai vital. Aquesta ciutadania a través del Parlament que ha elegit lliurement per representar-la i procurar-li la prosperitat i el bé comú, ha acordat establir els principis i normatives que han d'inspirar la protecció, el gaudi i l'ús sustentable de la riquesa biològica d'aquest arxipèlag, amb l'objectiu de preservar el llegat preciós dels nostres avantpassats, aprofitar assenyadament els recursos naturals per al benestar del nostre poble, i lliurar a les generacions futures un país ric i equilibrat des d'on adreçar-se dignament envers un estil de vida sostenible.

Aquesta Llei neix amb la vocació d'impulsar i convertir les Illes Balears en un model de conservació sostenible de la biodiversitat. Malgrat que les Illes Balears presenten unes característiques socioeconòmiques i naturals que fan això possible, cal, sobretot, dur a terme un seriós projecte a fi d'aconseguir una gestió equilibrada dels recursos naturals en què la integració de la variable ambiental als diferents sectors i la participació social siguin elements claus.

Fins ara, la protecció de la biodiversitat a les Illes Balears s'ha dut a terme sense un marc jurídic general. Això no obstant, hi ha un cos normatiu que, encara que esbiaixat, ja s'ha consolidat, de la qual cosa l'exemple més rellevant és la protecció urbanística dels espais naturals que estableix la Llei 1/1991, de 30 de gener i normes complementàries. D'aquesta Llei, que recentment ha complert el seu desè aniversari i que els ciutadans de les Illes han interioritzat, la Llei de conservació de la biodiversitat respecta la vigència d'allò que afecta el règim urbanístic, n'amplia el contingut, i sobretot el relaciona amb els objectius conservacionistes que inspiren la legislació ambiental. Així mateix, s'ha dut a terme la declaració de diversos espais naturals protegits a l'empara de la Llei estatal 4/1989, la protecció d'arbres singulars i d'algunes espècies de fauna, i la regulació de determinades activitats que incideixen en el medi natural, que convé ara encaixar en un règim jurídic de caràcter general.

Les illes Balears són l'arxipèlag més isolat de la Mediterrània, amb una història geològica llarga i complexa, al llarg de la qual ha evolucionat una biodiversitat altament endèmica. L'arribada dels humans, molt tardana en relació a les terres veïnes, comportà l'inici d'una pertorbació pregona, que es manifestà amb l'extinció d'algunes espècies autòctones i l'arribada de nombroses invasores. El desenvolupament econòmic i urbanístic dels darrers decennis ha trasbalsat l'equilibri secular al qual s'havia arribat a través dels usos tradicionals del territori, ha destruït una part important del patrimoni natural, i posa en perill components rellevants del mateix. Per aturar aquest procés de pèrdua, i fins i tot revertir-lo, és imprescindible enfocar la gestió de la biodiversitat des d'una perspectiva que es basi en considerar la insularitat com un condicionant fonamental.

Aquesta Llei estableix, per tant, el marc jurídic general necessari per a una conservació integral de la naturalesa, tenint com a punt de referència les línies establertes en textos internacionals, com és ara, el Conveni de protecció de la biodiversitat, subscrit a Ríó el 1992, el Conveni de Berna de 1979 per a la protecció de la vida silvestre a Europa, i els recents convenis de Florència per a la protecció del paisatge i d'Aarhus sobre la participació pública. L'existència de normativa comunitària també ha estat un referent, sobretot les directives d'aus i d'hàbitats, així com la constitució de la Xarxa natura 2000 i la directiva de bioseguretat. Finalment, també s'han tingut en compte documents com és ara la classificació d'espais i d'espècies de la UICN i la declaració de Montesquieu per a la custòdia del territori, que constitueixen l'avantguarda d'un nou tipus de compromís social per a la conservació de la biodiversitat. En aquest sentit, aquesta Llei pretén ser la contribució de les Illes Balears a aquesta tasca.

Aquesta Llei du a terme un projecte decidit a obrir pas, a estimular i a canalitzar la participació pública en la conservació de la biodiversitat. Aquest projecte, que inspira la Llei des del principi fins

al final, es concreta principalment mitjançant dues vies: la creació del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears i, sobretot, l'obertura de vies per a la iniciativa privada, local i cívica en la conservació de la biodiversitat, ja que s'instaura el dret a sol·licitar la declaració de zones protegides i, fonamentalment, es regula la possible subscripció d'acords voluntaris i d'acords de custòdia. D'acord amb aquesta Llei aquesta subscripció condiciona l'exercici de l'Administració dels drets de templeig i de retracte a les zones protegides. Així mateix, es reconeix i s'institucionalitza el paper de les organitzacions cíviques de conservació i s'entenen els incentius fiscals previstos en la Llei 6/1999, de directrius d'ordenació territorial, els titulars de terrenys ubicats en qualsevol tipus de zona protegida. De forma també innovadora, i com a reconeixement de la labor històrica de defensa del medi natural i el paisatge de les nostres illes, les organitzacions ecologistes i conservacionistes veuen reconegut el dret a una participació clau en la declaració, avaluació i petició d'adopció de mesures de prevenció en matèria de defensa de la biodiversitat.

De la mateixa manera, la Llei presenta una clara vocació integradora pel fet de regular determinades mesures que pretenen ser vertaders instruments per a la integració de la variable ambiental en altres sectors normatius i d'activitats diferents de la conservació en sentit estricte, però que hi tenen una clara incidència. Així s'estableixen determinats condicionants a l'hora de normar o gestionar les aigües, els boscos, la caça, la pesca, les activitats recreatives i turístiques, i el patrimoni natural.

D'acord amb aquesta vocació integradora, s'ha optat per ampliar el potencial de la figura de paisatge protegit, elaborant un inventari de paisatges que tindrà com a efecte la seva incorporació al patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a bé incorpori o immaterial, a l'empara de la Llei autonòmica de patrimoni. Aquesta mesura especialment innovadora ha de contribuir a augmentar l'estima de la ciutadania de les Illes pel seu patrimoni natural i a interioritzar adequadament el respecte pel que constitueix, sens dubte, uns dels majors recursos econòmics.

En matèria de caça, a part d'instituir l'examen del caçador, la necessària planificació i la distinció entre espècies cinegètiques i que es poden caçar, es preveuen tres mesures també molt noves: la concreció dels deures i els drets dels caçadors i titulars cinegètics, l'encomanda a l'Administració de l'obligació de compatibilitzar els drets d'aquests amb els dels no caçadors i l'obertura d'instruments planificadors d'ampli abast territorial, com són les directrius cinegètiques comarcals.

En matèria d'espais, han estat alhora un ànim codificador i innovador els que han determinat la regulació que es presenta. Així, i sota la denominació genèrica d'espais naturals protegits, s'han unit les quatre figures de protecció creades per la Llei estatal 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, amb les Àrees Naturals d'Especial Interès previstes a la nostra legislació autonòmica, amb les dues figures que provenen del dret comunitari (ZEPA i ZEC), atorgant-les per tant carta de naturalesa en l'ordenament de les Illes Balears, i amb tres noves categories de protecció d'espais adaptades a les necessitats de la biodiversitat de les Illes Balears: les Zones d'interès balear, les Zones d'interès insular i els Corredors ecològics protegits.

Així mateix, es regulen la declaració i la desclassificació dels espais naturals protegits i el seu règim de protecció i de gestió; i els redefeix la Xarxa balear d'espais naturals protegits, que ja havia estat creada per la Llei 6/1999 de directrius d'ordenació del territori.

Pel que fa a la protecció d'espècies i d'hàbitats, s'ha dut a terme una protecció general ajustada a les necessitats del dret comunitari, les quals no estaven del tot cobertes pel règim estatal bàsic previst en la Llei 4/1989. Així mateix, s'ha creat el Catàleg d'espècies d'interès balear com a complement del Catàleg nacional d'espècies amenaçades, en la qual es dona cabuda a la categoria d'Espècie d'interès balear, que ha de determinar la declaració de Zones d'interès balear. També s'articula un sistema àgil per adoptar les mesures de conservació que siguin necessàries, entre les quals s'inclou la possibilitat d'elaborar plans de gestió.

En matèria de planificació es proposa un règim exhaustiu que resolgui el conjunt de problemàtiques que es plantegen en la matèria. Per a això, s'uneixen en el mateix títol tots aquells instruments de planificació de la biodiversitat que es recullen o es creen en aquesta Llei, i s'instaura un sistema que

permet l'existència del mínim necessari de plans sobre un mateix territori, per la qual cosa es facilita la tasca planificadora de l'Administració i es minimitza la complexitat d'aplicar-los i respectar-los. Es recull la figura dels plans d'ordenació dels recursos naturals, la qual cosa era absolutament necessària no solament perquè són un instrument planificador bàsic, segons la Llei 4/1989, sinó també perquè ha desaparegut recentment de l'ordenament de les Illes Balears la figura dels plans d'ordenació del medi natural. A més d'això, s'ha introduït de manera general l'avaluació contínua dels plans, mesura que, sens dubte, ha de contribuir en la seva adequada aplicació.

Finalment, cal assenyalar la creació del Fons balear de conservació, que facilita el finançament de l'aplicació i el seguiment d'aquesta Llei i estableix un règim general d'infraccions i sancions en matèria de conservació de la naturalesa. Aquest règim instaura l'acció pública, considera interessats en els procediments administratius les organitzacions de conservació de la naturalesa i garanteix les activitats d'inspecció i de vigilància.

La Llei s'estructura en nou títols, cent vint-i-un articles, vuit disposicions addicionals, dues de transitòries, una de derogatòria i tres de finals.

El títol I, disposicions generals, estableix l'objecte, els principis inspiradors i les definicions precises per a l'aplicació de la Llei, entre les quals cal destacar la noció de conservació i la de paisatge.

El títol II, estableix com a figura general l'Estratègia Balear de Biodiversitat i preveu el procés de planificació coordinada que ha de garantir la seva aplicació eficaç.

El títol III, que recull la protecció de les espècies de fauna i flora, estableix el règim general de protecció i d'excepcions, el Catàleg d'espècies d'interès balear, les mesures de protecció de les espècies que aquesta inclou i la seva relació amb el Catàleg nacional d'espècies amenaçades.

El títol IV, fa referència als espais naturals protegits, les definicions de les quals apareixen en el capítol primer. La resta de capítols fa referència als procediments de declaració, al règim de protecció, als òrgans de gestió, a la Xarxa balear de zones protegides i a les disposicions generals que afecten aquest títol, les quals regulen l'avaluació d'impacte ambiental en aplicació de la Directiva hàbitats, els drets de tempteig i de retracte, les servituds i l'ús de la denominació i dels anagrames de les zones protegides. Destaca d'aquest títol la incorporació d'un innovador règim de protecció del paisatge inspirat en la Convenció de Florència de Protecció del Paisatge (2000).

El títol V, que conté els instruments de planificació, dedica el capítol I a les disposicions generals, el II als plans d'ordenació dels recursos naturals, el III als plans rectors d'ús i gestió, el IV als plans de gestió, el V als plans de protecció de les àrees naturals i el VI a la planificació dels hàbitats i les espècies. Aquest darrer capítol incorpora previsions relatives a l'avaluació contínua dels plans i la seva modificació i a la integració de la planificació específica de conservació amb altres instruments sectorials.

El títol VI, conté les previsions per a la protecció dels recursos genètics, que en un futur serà matèria de major regulació tant per l'Estat com per la Unió Europea, el que exigirà ampliar el règim previst a la present llei, d'acord amb les noves previsions.

El títol VII, conté les disposicions relatives a la integració sectorial, té cinc capítols dedicats respectivament a l'aigua, la gestió forestal, la caça i la pesca, els usos recreatius en el medi natural de les Illes Balears i l'educació ambiental.

El títol VIII estableix les mesures de foment, d'estímul, de participació i d'informació públiques. També regula els acords voluntaris i els acords de custòdia, les organitzacions de conservació de la naturalesa, el voluntariat, i l'aplicació a les Illes Balears del Conveni europeu d'Aarhus sobre l'accés a la Informació, la participació pública en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient. També es crea el Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears així com el Fons de Conservació de la Naturalesa.

Finalment el títol IX, que recull el règim sancionador, dedica el capítol I a la tipificació de les infraccions, el II a la de les sancions i el III a altres disposicions. Amb això, l'Administració ambiental de les Illes Balears compta per primera vegada amb un instrument legal per fer viable la potestat inspectora i sancionadora, fet absolutament imprescindible per poder parlar d'una vertadera

administració pública. Aquest darrer capítol recull l'estatut dels agents del medi ambient i dels guardes forestals, l'acció pública, les previsions relatives a la responsabilitat i a la reparació dels danys causats i a les indemnitzacions.

Aquesta Llei, que desplega la legislació bàsica de l'Estat en matèria de medi ambient, executa les competències previstes en l'article 10, apartats 9 i 19, i, sobretot, en l'article 11, apartat 7, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. També estableix determinades mesures addicionals de protecció que incrementen el nivell de protecció en el territori de les Illes Balears respecte del que estableix la legislació bàsica, les quals s'esmenten expressament per evitar confusions a l'hora de dilucidar la normativa aplicable i d'excloure la possibilitat d'aplicar supletòriament determinades prescripcions de la legislació bàsica de l'Estat que no recull aquesta Llei.

Aquestes mesures addicionals de protecció són les següents: el règim de les Àrees naturals d'especial interès en relació a la present llei; el règim dels Llocs d'Importància Comunitària i de les Zones d'especial protecció per a les aus, juntament amb les Zones d'interès balear i les Zones d'interès insular i els Corredors ecològics protegits; l'adopció mesures de caràcter tributari; la definició del caràcter de sòl rústic protegit dels espais naturals; i la modificació de les quanties de sancions en matèria de pesca fluvial que eren les de fa més de mig segle.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1 Objecte

1. És objecte de la present Llei, en exercici de les competències que estableixen els articles 11.7, 10.9 i 10.19 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, establir el règim jurídic per a la conservació de la biodiversitat, l'aprofitament sostenible dels seus components, la distribució justa i equitativa dels beneficis i càrregues derivats de la preservació de la diversitat biològica així com l'establiment dels mecanismes financers que permetin en un futur assolir tots aquests objectius.
2. Per la present Llei, també s'estableixen normes addicionals de protecció en matèria ambiental en general i, en particular, en matèria de protecció de la biodiversitat i dels espais naturals protegits.
3. En compliment de l'anteriorment previst, la present Llei: crea l'estratègia balear per a la conservació i ús sostenible de la biodiversitat; regula la protecció de la fauna, la flora i dels seus hàbitats; regula els espais naturals protegits de les Illes Balears; estableix disposicions relatives a la integració sectorial en matèria d'aigua, gestió forestal, caça i pesca i usos recreatius del medi natural; estableix mesures de foment, d'estímul i de participació i d'informació públiques en matèria de conservació de la biodiversitat; instaura el fons balear de conservació de la naturalesa; i ordena el règim d'infraccions i sancions en la matèria regulada a la llei.
3. Mitjançant el corresponent desplegament reglamentari es completaran les normes previstes a la present llei per tal d'optimitzar la valoració, la protecció, la gestió, l'ús i la restauració de la biodiversitat, dels recursos naturals que representa, dels processos ecològics que la mantenen i del patrimoni natural de les Illes Balears.

Article 2 Principis

1. Els principis inspiradors d'aquesta Llei són:
 - a) La preservació dels valors ecològics, genètics, socials, econòmics, científics, educatius i culturals de la diversitat biològica, d'acord amb els acords internacionals més avançats.

- b) El manteniment dels sistemes ecològics naturals, el que comprèn el manteniment i la recuperació d'espècies i del conjunt dels valors de la Biosfera.
 - c) El manteniment de la riquesa de la diversitat biològica evitant-ne la seva reducció o pèrdua, i preservant en primer lloc el component endèmic de les Illes Balears.
 - d) L'aprofitament sostenible de la biodiversitat i la utilització racional dels recursos naturals per al bé de les generacions humanes presents i futures.
 - e) La utilització racional del sòl, en tant que recurs natural per si mateix i continent d'altres recursos naturals i de biodiversitat, de conformitat amb la seva aptitud natural, els potencials productius que conté i el seu caràcter de no renovable; tot això en congruència amb la funció social de la propietat reconeguda constitucionalment.
 - f) La conscienciació i la participació social, amb un especial reconeixement de les entitats ecologistes i de conservació de la natura, per a l'assoliment de l'objecte d'aquesta Llei aplicant el concepte constitucional d'indispensable solidaritat col·lectiva i del dret a un medi ambient saludable, per garantir el manteniment dels beneficis ecològics, socials i econòmics d'una correcta conservació del medi.
2. Les administracions públiques de les Illes Balears orientaran les seves respectives polítiques sectorials de forma que garanteixin l'assoliment dels principis i objectius recollits a la present Llei, molt especialment pel que fa a intervencions i aprofitaments que puguin provocar efectes irreversibles sobre la biodiversitat i els recursos naturals.

Article 3

Definicions

1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:
- a) Biodiversitat. Varietat de la vida i els seus processos. Inclou la varietat d'organismes vius, les diferències genètiques entre aquests i ecosistemes en els quals interaccionen i evolucionen.
 - b) Aprofitament sostenible de la biodiversitat. Explotació de components de biodiversitat d'una manera i a un ritme que no porti al declivi a llarg termini de la diversitat biològica, mantenint-ne per tant el potencial necessari per fer front a les necessitats i les aspiracions de les generacions presents i futures.
 - c) Conservació. Gestió dels recursos naturals que permeten mantenir la biodiversitat en un estat favorable, en benefici de la societat actual i sense detriment de les possibilitats dels beneficis per a futures generacions.
 - d) Ecosistema. Complex dinàmic de comunitats de plantes, animals, fongs i microorganismes i llur entorn no viu que interactuen formant una unitat funcional.
 - e) Espècie. Conjunt d'organismes genèticament compatibles que constitueix una unitat evolutiva.
 - f) Espècies d'interès balear. Espècies no incloses en la normativa estatal o europea la conservació de les quals té interès balear pel seu caràcter endèmic, el seu paper ecològic, o el seu interès científic o cultural i que estan o seran incloses dins el Catàleg balear d'espècies protegides.
 - g) Espècies, subespècies o poblacions catalogades. Són aquelles incloses o que s'inclouran en els Catàlegs i s'europaus, estatal i balear d'espècies protegides d'acord amb les categories següents:

1. En perill d'extinció, reservada per a aquelles la supervivència de les quals és poc probable si els factors causals de la seva situació actual segueixen actuant.
 2. Sensibles a l'alteració del seu hàbitat, referida a aquelles l'hàbitat característic de les quals està particularment amenaçat, en greu regressió, fraccionat o molt limitat.
 3. Vulnerables, destinada a aquelles que corren el risc de passar a les categories anteriors en un futur immediat si els factors adversos que actuen sobre elles no són corregits.
 4. D'interès especial, on es poden incloure les que, sense estar contemplades en cap de les precedents, siguin mereixedores d'una atenció particular en funció del seu valor ecològic, científic, cultural o per la seva singularitat.
- h) Espècie nativa o autòctona. Espècie la distribució geogràfica natural de la qual es limita a les illes Balears, o només a una part de l'arxipèlag.
 - i) Espècie nativa. Espècie que es troba present de manera natural a les illes Balears, com a conseqüència d'haver-hi arribat mitjançant processos naturals i sense la mediació humana.
 - j) Espècie exòtica o al·lòctona. Espècie que es troba en hàbitats naturals de les illes Balears com a conseqüència de la seva arribada mitjançant les activitats humanes.
 - k) Espècie invasora. Espècie no nativa que prolifera sense adequat control i que posa en perill la biodiversitat nativa
 - l) Raça i cultivar autòcton. Varietat domèstica (d'animal o planta, respectivament) que té el seu origen a les illes Balears, mitjançant evolució natural o selecció artificial.
 - m) Recurs genètic. Conjunt d'espècies, subespècies, races i varietats tant de la fauna i flora silvestre, com de les domèstiques i cultivades, que són pròpies, autòctones o de presència tradicional en un territori.
 - n) Estat de conservació d'una espècie. Avaluació de la demografia, distribució i dinàmica poblacional dels efectius d'una espècie en relació a les que tindria en absència d'interferències que puguin comprometre la seva supervivència.
 - o) Hàbitats. Les zones terrestres o aquàtiques diferenciades per les seves característiques fisiogràfiques i ecològiques, tant si són el resultat de processos enterament naturals com parcialment afectats per les activitats humanes.
 - p) Hàbitat d'una espècie. Medi definit per factors abiòtics i biòtics específics on viu l'espècie en qualsevol de les fases del seu cicle biològic.
 - q) Hàbitats d'interès balear. Tipus d'hàbitats naturals i seminaturals la conservació dels quals té interès per viure-hi espècies d'interès balear, pels processos ecològics que s'hi desenvolupen o pel seu interès científic i cultural.
 - r) Estat de conservació d'un hàbitat. Avaluació de les característiques que presenta un hàbitat natural en relació a les que tindria en l'absència d'interferències que puguin comprometre l'estructura de les comunitats naturals que s'hi establirien i de les interaccions ecològiques que s'hi desenvoluparien.
 - s) Fauna i flora silvestre. Conjunt d'individus animals i vegetals que viuen de forma espontània en el territori, fora del control humà, inclosos els seus ous, llavors i propàguls. S'inclouen els animals domèstics que perdin aquesta condició, i els vegetals que s'hagin naturalitzat i vegeten sense sembra o plantació. S'exclouen els animals i plantes silvestres que es mantenen en captivitat o en plantació sempre que aquestes estiguin emparades per autorització administrativa quan ho exigeixi una norma.
 - t) Pla de recuperació. Conjunt organitzat d'actuacions previstes damunt una espècie o un hàbitat que hagi sofert efectes negatius per a retornar-lo a un estat de conservació favorable.

- u) Pla de conservació. Conjunt organitzat d'actuacions previstes damunt una espècie o un hàbitat per a mantenir-lo en un estat de conservació favorable.
 - v) Paisatge. Conjunt d'elements del territori que generen en la població una percepció estètica o cultural singular. Les seves característiques són el resultat de l'acció de factors naturals i de factors humans i de les interrelacions entre aquests dos factors.
 - w) Zona protegida. Àrea geogràficament definida que s'ha designat i ordenat per a garantir, amb una correcta gestió, la seva efectiva preservació.
2. Qualsevol interpretació dels conceptes i denominacions emprats en la Llei present, s'atindrà a la definició que en doni la Unió Internacional per la Conservació de la Natura (UICN), els tractats mundials sobre biodiversitat, la normativa europea en matèria de biodiversitat i la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres.

Article 4

Drets i deures de conservació

1. La ciutadania de les Illes Balears té el dret a gaudir d'una biodiversitat durable i el deure de respectar els principis que han de fer possible aquest objectiu.
2. Els poders públics de les Illes Balears, i en particular totes les administracions públiques, tenen el deure d'integrar dins les seves estratègies, plans i programes, mesures adreçades a la conservació i aprofitament sostenible de la biodiversitat, a més de garantir la conservació de les espècies, de llurs hàbitats i de les zones naturals. de desenvolupar les estratègies, plans i programes per a la conservació i l'aprofitament sostenible de la biodiversitat; amb aquesta mateixa finalitat també hauran d'integrar dins dels seus plans, programes i polítiques sectorials o intersectorials l'objectiu de conservació i aprofitament sostenible de la biodiversitat.

TÍTOL II

De l'estratègia balear per a la conservació i l'ús sostenible de la biodiversitat

Article 5

Naturalesa de l'estratègia

1. En desenvolupament del Conveni sobre la Diversitat Biològica, signat en la Conferència de les Nacions Unides de Medi Ambient i Desenvolupament celebrada a Rio de Janeiro l'any 1992 i ratificat per Espanya el 21 de desembre de 1993, i a la seva vegada, en desenvolupament de l'Estratègia Espanyola per a la Conservació i l'Ús Sostenible de la Diversitat Biològica, elaborada l'any 1998 pel Ministeri de Medi Ambient, es crea l'Estratègia Balear per a la Conservació i l'Ús Sostenible de la Biodiversitat.
2. L'Estratègia Balear per a la Conservació i l'Ús Sostenible de la Biodiversitat s'haurà d'harmonitzar igualment amb l'estratègia Europea de conservació de biodiversitat

Article 6

Objecte de l'estratègia

1. És objecte de l'Estratègia Balear per a la Conservació i l'Ús Sostenible de la Biodiversitat, el manteniment en un estat de conservació favorable de les espècies, els hàbitats i els espais naturals, com també el seu ús sostenible, en concordança de l'Estratègia mundial de conservació derivada dels acords internacionals més avançats.

2. L'estratègia balear per a la diversitat biològica establirà les bases de coneixement necessàries per a orientar i coordinar les polítiques de conservació que s'hagin de promoure a les Illes Balears.

Article 7

Procediment

El Procediment d'elaboració de l'Estratègia balear de la biodiversitat s'ha d'ajustar a la tramitació següent:

- a) La conselleria competent en matèria de Biodiversitat ha d'iniciar el procediment mitjançant la redacció d'una proposta, que ha de ser elaborada amb la col·laboració dels consells insulars.
- b) La proposta s'ha de sotmetre a informació pública per un període no inferior a dos mesos, mitjançant la publicació dels anuncis corresponents en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i, com a mínim, en un dels diaris de major circulació de cada una de les illes. Per tal de donar la màxima difusió, obtenir el major consens i dotar l'elaboració de l'estratègia del major rigor tècnic i científic possible, a més, es donarà audiència al màxim possible d'entitats científiques, socials, culturals i econòmiques que desenvolupin tasques relacionades amb la matèria, com també a aquells centres d'investigació i universitats radicades a les Illes Balears. Aquesta metodologia participativa es durà a terme mitjançant mesos sectorials.
- c) En el mateix termini, la proposta s'ha de sotmetre a informe dels consells insulars i dels ajuntaments de les Illes Balears, així com de la resta de conselleries de l'administració de la comunitat autònoma.
- d) En haver acabat la tramitació anterior, la conselleria competent en matèria de Biodiversitat ha d'elaborar una proposta de Decret que haurà d'incorporar el resultat dels tràmits precedents i que, a més de complimentar el previst a la legislació vigent sobre tramitació de disposicions de caràcter general, s'haurà de sotmetre a informe del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears òrgan que disposarà d'un termini màxim de dos mesos per a la seva emissió. Emès l'informe, la proposta de Decret es trametrà al Consell de Govern per a la seva aprovació.

Article 8

Desplegament de l'estratègia

1. L'Estratègia Balear de la biodiversitat ha de contenir les directrius i el conjunt de mesures d'acció per assolir els seus objectius i, a tal efecte abastarà almanco els sectors següents: agricultura, caça, comerç, energia, forests, indústria, pesca i aquicultura, recerca i desenvolupament, planificació territorial, política d'aigües, residus, sanitat, transport i turisme.
2. Els Plans Directors Sectorials, els Plans Territorials Insulars, els reglaments autonòmics i altres instruments normatius que es puguin veure afectats per raó de la matèria, han d'adaptar els seus continguts a les directrius establertes a l'Estratègia Balear de la biodiversitat.
3. L'estratègia haurà de preveure l'organització regular i estable de Fòrums de seguiment de l'estat de la diversitat biològica a les Illes Balears, i el grau d'assoliment dels objectius que la pròpia estratègia estableixi.

TÍTOL III

Disposicions relatives a la protecció de la fauna i la flora

Article 9

Principis informadors de l'actuació dels poders públics

1. Els poders públics de les Illes Balears, i en particular totes les administracions públiques, hauran de vetllar per impedir l'extinció de qualsevol espècie nativa, i de forma especial quan es tracti d'una espècie o subespècie endèmica. Igualment hauran d'establir règims específics de protecció per a les espècies, les subespècies, les comunitats i les poblacions la situació dels quals així ho requereixi.
2. La Conselleria competent en matèria de biodiversitat haurà d'adoptar les mesures necessàries per garantir el manteniment o el restabliment en un estat de conservació favorable de les espècies de la fauna i flora silvestres presents en el territori de les Illes Balears, i amb una especial atenció a les espècies catalogades.
3. Per tal de garantir la viabilitat de l'estratègia de protecció de la fauna i la flora silvestre, la Conselleria competent en matèria de biodiversitat haurà de potenciar accions de protecció d'espais naturals per preservar, mantenir i restablir superfícies d'una amplitud i diversitat suficients com a hàbitats per a les espècies silvestres presents en el territori de les Illes Balears.
4. Per tal de preservar la biodiversitat genètica, l'actuació de l'Administració ambiental ha de seguir els següents criteris:
 - a) Donar preferència a les mesures de conservació i de preservació en l'hàbitat natural de cada espècie, i considerar la possibilitat d'establir-hi mesures complementàries
 - b) Controlar i limitar la introducció, la proliferació i el trasllat entre illes i entre aquestes i el continent, d'espècies, subespècies o races geogràfiques diferents a les autòctones, en la mesura que poden incidir negativament sobre aquestes o poden alterar-ne la puresa genètica. Reglamentàriament es preveurà en quins casos serà possible l'autorització per a la introducció d'espècies al·lòctones en el medi natural, com també el corresponent procediment, sempre que no afecti a l'equilibri biològic.
 - c) Concedir prioritat a les espècies i subespècies endèmiques, així com a les migratòries i d'altres l'àrea de distribució de les quals és molt limitada.
 - d) Evitar la contaminació genètica de les espècies de fauna i flora com a conseqüència de la influència d'organismes genèticament modificats. A aquest efecte, és necessari un informe obstatiu o condicionant de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat per a l'alliberament intencionat en el medi natural dels organismes esmentats. Reglamentàriament es preveurà en quins casos s'exigeix autorització per a l'alliberament dels organismes esmentats, com també el corresponent procediment.

Article 10

Règim general de protecció de la fauna i flora silvestre

1. Es declara com a protegida, amb caràcter general, la fauna i la flora silvestre en virtut de la seva rellevància com a element d'especial valor per a preservar la biodiversitat. La fauna i la flora silvestre podrà gaudir d'una especial protecció mitjançant la seva catalogació en llistes específiques.
2. Pel que fa als exemplars de fauna silvestre es prohibeix:
 - a) Donar-los mort, danyar-los, capturar-los o sacrificar-los intencionadament i innecessàriament, sigui quin sigui el mètode emprat, tot això sense perjudici del previst a l'article 11.
 - b) Destruir els nius i els ous existents al medi natural de manera intencionada, així com danyar-los o recollir-los, essent aplicable aquesta prohibició tant si els nius o els ous es troben plens com si estan buits.
 - c) La tinença en captivitat d'espècies la caça i captura de les quals no estigui permesa.

- d) Molestar-los, inquietar-los o pertorbar-los deliberadament, sobretot durant els períodes de reproducció, de cria, d'hivernació i de migració.
 - e) El deteriorament o la destrucció dels llocs de reproducció, d'hivernada o de repòs.
3. Sense perjudici del previst a l'article 11, pel que fa a les espècies de flora silvestre que no siguin susceptibles de consum humà, es prohibeix la seva alteració, recol·lecció, trasplantament o destrucció intencionada i innecessària.
 4. Llevat que es compti amb l'escaient autorització administrativa expressa, es prohibeixen la possessió, el transport, l'oferta, el comerç i l'intercanvi d'espècimens recollits a la naturalesa de les espècies de fauna i de flora silvestres. Igualment es prohibeix sense autorització expressa la importació, l'exportació i el trasllat entre illes d'exemplars vius o morts de fauna i flora silvestre, dels seus propàguls o de les seves restes.
 5. Als efectes del previst als apartats 2 i 3 del present article, no es consideren fauna i flora silvestre les plagues i les espècies no vertebrades que afectin les persones, els cultius i les masses forestals. En tot cas els mètodes que s'utilitzin per a la lluita contra plagues han de ser els que suposin una mínima afecció a la biodiversitat d'entre la millor tecnologia disponible en cada moment.
 6. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat adoptarà les escaients mesures tendents a eradicar del medi natural tota espècie al·lòctona si esdevé invasora i constitueix una amenaça per a la biodiversitat insular, i molt especialment quan afecti les espècies endèmiques.
 7. Les prohibicions esmentades són d'aplicació durant totes les etapes de la vida dels animals i durant totes les fases del cicle biològic de les plantes. En el cas que les accions prohibides afectin a fauna o flora especialment protegida mitjançant els escaients catàlegs d'espècies amenaçades, les possibles sancions que es prevegin es consideraran greus.

Article 11

Règim general d'autoritzacions i control

1. Les espècies de flora i fauna silvestre que tradicionalment hagin estat destinades al consum humà resten excloses, amb caràcter general, de les prohibicions a que es fa referència a l'article 10, si bé reglamentàriament podran establir-se requisits i condicions per a determinades espècies, localitzacions i períodes concrets i podran determinar-se els casos en que serà exigible estar en possessió d'autorització expressa.
2. Concretament, les prohibicions previstes a l'article 10 no afectaran a les espècies de flora i fauna silvestre quan les normatives que els siguin d'aplicació considerin que poden ser objecte de caça, pesca, o d'aprofitament i gestió forestal per obtenir fusta, llenya, fibres, aliment o pastures.
3. Els vivers, granges, animalaris, insectaris, laboratoris i empreses comercialitzadores d'espècies vegetals endèmiques o de qualsevol tipus d'animals silvestres hauran de mantenir un llibre d'explotació i comercialització detallat. Reglamentàriament es detallaran els requisits d'aquests llibres així com de les factures que s'hagin d'emetre per tal de garantir l'adequat control d'aquest tipus de comerç.

Article 12

Règim d'excepcions temporals

1. Les prohibicions a què fan referència els apartats 1, 2 i 3 de l'article 10 es poden deixar temporalment sense efecte mitjançant disposició general o autorització expressa de l'administració ambiental competent, sempre que no hi hagi cap altra solució satisfactòria i que això no suposi perjudicar el manteniment en un estat de conservació favorable de les poblacions de les espècies que en poden resultar afectades. Aquestes excepcions temporals al règim de

protecció general de la fauna i flora silvestre podran adoptar-se quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Per evitar efectes perjudicials per a la salut i per a la seguretat de les persones.
 - b) Per evitar efectes perjudicials a les espècies protegides o per eradicar espècies al·lòctones o invasores que poden comprometre la viabilitat de les autòctones.
 - c) Per prevenir perjudicis importants als cultius, al bestiar, als boscos, a les pesqueres i la qualitat de les aigües.
 - d) Quan sigui necessari per raons d'investigació, d'educació, de repoblació o de reintroducció o per a la cria en captivitat per dur a terme aquestes accions.
 - e) Per prevenir accidents en relació amb la seguretat aèria.
 - f) Per permetre, en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius, la captura, la retenció o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies en la quantitat que es disposi en cada cas i amb les limitacions necessàries per garantir-ne la conservació.
2. L'autorització o la disposició general que estableixi l'excepció temporal haurà d'especificar:
- a) Les espècies a què fa referència.
 - b) La durada de la mesura general o de l'autorització.
 - c) Els mitjans, els sistemes o els mètodes que s'han d'emprar i els seus límits, així com les persones qualificades per a la seva aplicació.
 - d) Les condicions de risc i les circumstàncies de temps i de lloc
 - e) Els controls que s'han d'exercir.
 - f) L'objectiu o el motiu de l'acció i ha d'esmentar expressament el supòsit d'excepció en què s'empara i les diferents alternatives estudiades que no han arribat a suposar una solució satisfactòria.
 - g) El programa de seguiment i avaluació de l'autorització de cara a corregir-ne desviacions contràries a la protecció sostenible de la biodiversitat. Aquest programa ha de garantir-hi la participació tant de l'Administració ambiental competent com d'entitats ecologistes i conservacionistes de reconegut prestigi.
3. Per tal d'agilitzar al màxim el procediment per a l'atorgament d'autoritzacions per raons d'investigació i d'educació, s'establiran reglamentàriament les condicions de petició i resolució d'aquestes autoritzacions.

Article 13

Catàleg d'espècies d'interès balear

1. Com a norma addicional de protecció, a més del Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades previst a l'article 30 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, es constitueix el Catàleg d'espècies d'interès balear que incorporarà el contingut dels vigents a l'actualitat i dels que es formulin en un futur per a l'àmbit de les Illes Balears.
2. El Catàleg d'espècies d'interès balear està integrat per la llista de les poblacions insulars de fauna i flora que, per motius del seu especial interès i encara que no estiguin contemplades en els catàlegs d'un major abast geogràfic, siguin mereixedores d'una especial atenció de conservació. La catalogació de les espècies ha d'incloure una avaluació de l'estat de les seves poblacions, d'acord amb els criteris de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN).
3. Els efectes de la catalogació s'establiran en cada cas, i suposen amb caràcter general la necessitat d'autorització de l'administració competent en matèria de Biodiversitat per les

actuacions que afectin les espècies catalogades, la qual serà denegada si posa en risc la situació de conservació dels béns catalogats.

4. La catalogació de les espècies es portarà a terme mitjançant l'Ordre del titular de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.

Article 14

Règim de l'observació, filmació i fotografia de les espècies de fauna i flora silvestre

1. Reglamentàriament, a iniciativa de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, s'establiran les condicions per a l'observació, filmació i fotografia de les espècies de fauna i flora silvestre per tal d'evitar molèsties o perills greus per aquestes o per als seus hàbitats. El reglament que desplegui aquestes condicions haurà de regular com a mínim, el règim d'accés als llocs d'observació, definir els mètodes d'observació apropiats i en quins casos serà obligatòria l'acompanyament d'un guia de natura acreditat.
2. Quan l'activitat d'observació, filmació i fotografia estigui sotmesa a autorització administrativa, podrà gravar-se amb una taxa, d'acord amb els requisits i les condicions que s'estableixin a les normes que la regulin.

TÍTOL IV

Disposicions relatives als espais naturals protegits

CAPÍTOL I

Xarxa balear d'espais naturals protegits

Article 15

Xarxa balear d'espais naturals protegits

Es crea la Xarxa balear d'espais naturals protegits, formada per la totalitat dels espais naturals, tant terrestres com marins, inclosos dins d'una de les categories previstes a l'article 19 de la present Llei.

Article 16

Objecte de la Xarxa

1. És objecte de la Xarxa balear d'espais naturals protegits la integració d'un conjunt representatiu d'espais naturals de les Illes Balears que tingui estabilitat en el temps quant a les seves dimensions i característiques.
2. La Xarxa tindrà com a finalitat l'homogenització dels criteris de planificació i de gestió dels espais naturals protegits de les Balears atenent als objectius de considerar les àrees mínimes indispensables per tal de conservar la biodiversitat i els recursos naturals, per tal de compatibilitzar el desenvolupament social i econòmic amb la conservació, per tal de prioritzar la conservació de llurs valors etnològics i culturals, per tal de preservar les espècies endèmiques, així com d'altres objectius d'interès científic.

Article 17

Desplegament de la Xarxa

1. La Xarxa balear d'espais naturals protegits desplegarà els seus objectius mitjançant el Pla Director de la Xarxa que tindrà el caràcter de Directriu per a l'ordenació dels recursos naturals, als efectes del previst als articles 8.1 i l'aplicació per analogia de l'article 22 bis de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestre.

2. El Pla director haurà de definir els seus objectius de conformitat amb el previst a la present Llei, i establirà les directrius per a la gestió coordinada de la Xarxa i per a la seva planificació, la programació d'actuacions, els mecanismes de seguiment i avaluació de la gestió, com també la vigència i les previsions per a la seva revisió.

CAPÍTOL II

Caracterització i definició dels espais naturals protegits

Article 18

Principis generals per a la protecció dels espais naturals

1. Les polítiques sectorials i d'ordenació territorial i urbanística integraran les mesures necessàries per a garantir l'existència de suficient sòl preservat d'alteracions irreversibles, atenent al caràcter del sòl com a recurs natural no renovable.
2. La conservació dels espais naturals protegits s'integrarà amb totes polítiques sectorials i territorials que hi puguin incidir per tal d'aconseguir un model sostenible i racional d'usos del recurs natural sòl i dels recursos naturals i la biodiversitat que el sòl conté.
3. Es fomentarà la creació de connexions físiques entre els diferents espais naturals protegits que integren la Xarxa balear, per tal de garantir així una millor preservació de la biodiversitat i trencar l'efecte d'isolament que es genera amb la declaració d'espais naturals distants entre si.
4. L'acció de les administracions públiques a les zones protegides de les Illes Balears s'adreçarà a l'assoliment dels objectius de preservació de la diversitat biològica; aquesta acció pública en zones protegides fomentarà la implantació d'accions privades amb la finalitat de multiplicar els efectes de les polítiques de preservació efectiva de la biodiversitat.
5. L'acció de les administracions públiques a les Illes Balears tendiran al compliment i desenvolupament dels principis continguts en les cartes i textos relatius a la protecció internacional d'espais, mitjançant les activitats de manteniment de xarxes, de captació i d'intercanvi d'informació, o qualsevol que permeti un millor compliment dels principis abans assenyalats.

Article 19

Espais naturals protegits

1. Les categories d'espais naturals protegits en el territori de les Illes Balears són:
 - a) Els parcs,
 - b) Les reserves naturals,
 - c) Els monuments naturals,
 - d) Els paisatges protegits
 - e) Les àrees naturals d'especial interès
 - f) Les zones d'especial protecció per a les aus silvestres,
 - g) Les zones d'especial conservació,
 - h) Les zones d'interès balear
 - i) Les zones d'interès insular, i
 - j) Els corredors ecològics protegits.
2. Sense perjudici de les competències assignades als Consells insulars i Ajuntaments per a la protecció de determinats espais naturals protegits, correspon a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat l'exercici de les competències relatives a l'impuls, la gestió i la protecció de les zones descrites en l'apartat anterior.

Article 20

Parcs

1. Els Parcs són àrees naturals, relativament poc transformades per l'exploració o ocupació humana que, pel que fa a la bellesa dels seus paisatges, la representativitat dels seus ecosistemes o la singularitat de la seva flora, de la seva fauna o de les seves formacions geomorfològiques, posseeixen uns valors ecològics, estètics, educatius i científics la conservació dels quals mereix una atenció preferent.
2. Al territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears els Parcs poden ser de tres tipus:
 - a) Parcs Nacionals. Són aquells espais terrestres o marins d'alt valor ecològic i cultural que, sent susceptibles de ser declarats parcs, en sigui declarada la seva conservació d'interès general per a l'Estat.
 - b) Parcs Naturals. Són àrees naturals terrestres o marines la conservació de les quals mereix una atenció preferent per la Comunitat Autònoma per al gaudi de les generacions presents i futures, en les quals poden coexistir les activitats agrícoles, ramaderes i pesqueres amb altres d'especial interès natural i ecològic, sempre que siguin compatibles amb el procés dinàmic de la naturalesa mitjançant un ús equilibrat i sostenible dels recursos naturals i de la seva biodiversitat. La seva declaració pretén la conservació de tot el conjunt delimitat promovent el desenvolupament durable i harmònic de les poblacions locals i millorant la seva qualitat de vida.
 - c) Parcs d'Interès Local. Són àrees naturals terrestres que, mereixent una singular protecció, el seu Interès de conservació se situa a l'àmbit local municipal o supramunicipal. Aquestes àrees tindran com a objectiu primordial preservar els entorns periurbans i generar interfases que poden penetrar dins l'àmbit urbà, satisfent molt especialment les necessitats de lleure al medi natural de la població.

Article 21

Reserves naturals

1. Les reserves naturals són aquells espais terrestres o marins la declaració dels quals persegueix la protecció d'ecosistemes, de comunitats o d'elements biològics que, per la seva raresa, fragilitat, importància o singularitat, requereixen un tractament especial, en particular, del seu ús públic.
2. Al territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears les Reserves naturals poden ser de dos tipus:
 - a) Reserves naturals integrals. Són aquells espais que per la seva fragilitat i importància cal preservar de manera integral amb tots els seus elements biòtics i abiòtics, com també tots els processos ecològics naturals que s'hi produeixen, no essent compatibles ni els usos ni l'ocupació humana aliena a finalitats científiques.
 - b) Reserves naturals parcials. Són aquells espais reservats a la preservació d'hàbitats especialment singulars amb tots els seus elements biòtics i abiòtics, com també a la preservació de tots els processos ecològics naturals que s'hi produeixen, on s'admet un ús humà moderat de caràcter tradicional, un ús educatiu i científic i un ús de visita degudament controlat.

Article 22

Monuments naturals

Són aquells espais o elements de la naturalesa constituïts per formacions de notòria singularitat, raresa o bellesa, que mereixen ser objecte d'una protecció especial. Es consideren monuments

naturals les formacions geològiques, els elements hidrològics, les formacions biològiques, els jaciments paleontològics i altres elements de la geografia física que reuneixen un interès especial per la singularitat o la importància dels seus valors científics, culturals o paisatgístics.

Article 23

Paisatges protegits

Els paisatges protegits són aquells llocs concrets del medi natural marí o terrestre que, pels seus valors estètics i culturals, siguin mereixedors d'una protecció especial que es regirà pel previst al Capítol VI de la present Llei.

Article 24

Les àrees naturals d'especial interès

Són Àrees naturals d'especial interès (ANEI) aquells espais que pels seus singulars valors naturals van ser declarats com a tals per la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'Espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears.

Article 25

Zones d'especial protecció per a les aus silvestres (ZEPA)

Són aquelles zones adequades per assegurar la supervivència, la reproducció, la muda i la hivernada de les espècies d'aus que figuren en l'annex I de la Directiva 79/409/CEE relativa a la conservació de les aus silvestres i d'aquelles espècies migratòries que no hi figuren, però que l'arribada de les quals és regular a les Illes Balears, incloses en el sistema de Natura 2000 de la Unió Europea per imperatiu de la directiva esmentada. La modificació de la vigent Directiva relativa a la conservació de les aus silvestres implicarà l'adaptació de la delimitació de les ZEPA sense esperar a la transposició expressa de la mateixa, tot això sense perjudici que calgui realitzar posteriors adaptacions un cop transposada la norma europea.

Article 26

Zones d'especial conservació (ZEC)

Són aquelles zones en què es troben els hàbitats i les espècies animals i vegetals d'interès comunitari que figuren en els annexos I i II de la Directiva 92/43/CEE relativa a la conservació dels hàbitats, incloses en el sistema de Natura 2000 de la Unió Europea de conformitat amb el previst a la directiva esmentada. La modificació de la vigent Directiva relativa a la conservació dels hàbitats implicarà l'adaptació de la delimitació de les ZEC sense esperar a la transposició expressa de la mateixa, tot això sense perjudici que calgui realitzar posteriors adaptacions un cop transposada la norma europea.

Article 27

Zones d'interès balear (ZIB)

Les zones d'interès balear són aquelles que, no estant incloses dins d'una altra categoria d'espai natural protegit, es declaren com a protegides per allotjar els hàbitats o les espècies d'interès balear que es troben així classificats en el Catàleg d'hàbitats d'interès balear previst en l'article 31 d'aquesta Llei.

Article 28

Zones d'interès insular (ZII)

1. Les zones d'interès insular són aquelles que, no estant incloses dins d'una altra categoria d'espai natural protegit, es declaren com a protegides per allotjar els hàbitats o les espècies d'interès per a cada illa.
2. Cada consell insular podrà elaborar una Llista insular d'hàbitats i espècies que mitjançant ordre de la conselleria competent en matèria de Biodiversitat, s'incorporarà al Catàleg d'espècies d'interès balear i a l'Inventari d'hàbitats d'interès balear previstos en els articles 13 i 31 respectivament d'aquesta llei.

Article 29

Corredors ecològics protegits

1. Es tracta d'aquells elements del paisatge que per la seva estructura lineal i contínua, o pel seu paper d'enllaç entre hàbitats o espais naturals, encara que siguin discontinus, o per altres motius, són essencials per a la migració, la distribució geogràfica i l'intercanvi genètic de les espècies.
2. Podran constituir corredors ecològics protegits els espais que inclouen elements naturals o artificials favorables a la connexió biològica entre àrees naturals. La delimitació i la protecció dels corredors s'ha d'efectuar a favor de la connexió funcional i la millor vertebració i consolidació de la Xarxa balear d'espais naturals protegits.

Article 30

Zones Perifèriques de Protecció, Perifèries d'Esmorteïment i Àrees d'Influència Socioeconòmica

1. Per tal de contribuir a la seva conservació, les normes de declaració dels espais naturals protegits poden establir mesures de protecció a les seves perifèries, amb la finalitat de protegir-les d'impactes ecològics o paisatgístics externs. Als espais naturals protegits que es declarin per Llei aquestes mesures s'establiran mitjançant la creació de Zones Perifèriques de Protecció i per a la resta de declaracions mitjançant Perifèries d'Esmorteïment. La norma de declaració de la zona protegida establirà les limitacions necessàries perquè aquestes mesures de protecció compleixin la seva finalitat.
2. Amb la finalitat de contribuir al manteniment dels espais naturals protegits, de fomentar un desenvolupament social i ecològicament sostenible i de compensar socioeconòmicament les poblacions implicades, amb independència del rang de la norma de declaració de l'espai natural protegit, es podran establir Àrees d'Influència Socioeconòmica, amb especificació del règim econòmic i compensació adequada al tipus de limitacions que puguin establir-se. Aquestes Àrees estaran integrades pel conjunt dels termes municipals on es trobi ubicat l'espai natural protegit i la seva Zona Perifèrica de Protecció o Perifèria d'Esmorteïment, segons el cas.

Article 31

Inventari d'hàbitats d'interès balear

1. L'Inventari d'hàbitats d'interès balear està integrat pels tipus d'hàbitat que mereixen l'adopció de mesures de conservació concretes. La catalogació dels hàbitats ha d'incloure la seva delimitació cartogràfica i una descripció concisa de les seves característiques.
2. Els el cas dels hàbitats catalogats, una mostra suficient i representativa de cada tipus ha de ser inclosa en la Xarxa Balear d'Espais Naturals Protegits prevista a l'article 15.

Article 32

Compatibilitat de les diferents categories d'espais naturals protegits

1. En l'àmbit d'un mateix espai territorial poden coexistir diferents categories d'espais naturals protegits i fins i tot encavalcar-se en el cas que les seves característiques naturals així ho exigeixin.
2. Per al cas d'encavalcament de diverses categories d'espais naturals protegits, s'ha de tendir a incorporar les diferents prescripcions, en la mesura que es pugui, en el pla d'ordenació o de gestió, segons cada cas, que gaudeixi de rang normatiu superior.

CAPÍTOL III

Procediment de declaració

Article 33

Declaració

1. Els Parcs Nacionals a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es declararan de conformitat amb el que prevegi la normativa bàsica vigent en cada moment.
2. Les Reserves Naturals Integrals es declararan per Llei del Parlament de les Illes Balears.
3. Els Parcs d'Interès Local i les Zones d'Interès Insular es declararan mitjançant Decret, prèvia petició del Consell insular o l'entitat local que el promogui, podent afectar exclusivament l'àmbit territorial insular o municipal de les administracions promotores. La seva ordenació es realitzarà mitjançant la figura dels Plans de protecció d'àrees naturals i pels Plans de gestió respectivament previstos a la present Llei. La seva gestió serà insular o local segons s'escaigui.
4. La declaració de la resta de figures de protecció previstes en aquesta Llei s'ha de dur a terme per acte del Consell de Govern de les Illes Balears, que adoptarà la forma de Decret i es tramitarà a proposta de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
5. La declaració de Parcs i de Reserves Naturals exigeix prèviament l'elaboració i l'aprovació del corresponent pla d'ordenació dels recursos naturals i l'aprovació de noves Àrees naturals d'especial interès requereix la prèvia aprovació del corresponent Pla especial d'ordenació i protecció. Això no obstant, es poden declarar excepcionalment parcs i reserves naturals, sense l'aprovació prèvia del pla d'ordenació dels recursos naturals, per motius d'urgència que ho justifiquin, els quals s'han de fer constar expressament en la norma que els declari. En aquest cas, s'ha de tramitar i s'ha d'aprovar el corresponent pla d'ordenació en el termini d'un any a partir de la declaració de parc o de reserva.
6. En el supòsit en què la proposta de declaració trobi el seu assentament en un pla d'ordenació dels recursos naturals aprovat prèviament, se seguirà el procediment general aplicable en cada cas per a l'elaboració de disposicions legals o administratives previst a la normativa vigent.

Article 34

Procediment

El procediment per a la declaració dels diferents espais naturals protegits, serà el següent:

- a) Els Parcs Nacionals es declararan conforme al procediment previst a la legislació estatal bàsica.
- b) Les Reserves Naturals Integrals es declararan conforme al procediment previst per a la tramitació de les lleis autonòmiques.
- c) Els Parcs naturals, les Reserves naturals parcials, els Monuments naturals, els Paisatges protegits, les Zones d'especial conservació, les Zones d'especial protecció de les aus silvestres, les Zones d'interès balear i els Corredors ecològics protegits es declararan

mitjançant acte del Consell de Govern que adoptarà la forma de Decret. Aquesta declaració d'espai natural protegit requerirà el corresponent procediment, que s'iniciarà d'ofici, a proposta de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, o a instància dels consells insulars o dels ajuntaments amb relació als seus respectius àmbits territorials. Així mateix, els propietaris de terrenys, les Entitats Cíviques de Conservació de la Naturalesa o els particulars, sempre que aquests darrers recolzin la seva petició en informes d'entitats de reconeguda solvència tècnica i científica, podran exercir el dret de petició, conforme a la legislació específica vigent.

- d) Els Parcs d'interès local i les Zones d'interès insular es declararan mitjançant acte del Consell de Govern de les Illes Balears que adoptarà la forma de Decret, amb les mateixes previsions descrites al punt anterior, éssent necessari informe previ de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat i del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears.
- e) Pel que fa a les figures en que l'acte de declaració singular adopti la forma de Decret, s'introdueixen les següents especificitats procedimentals:
 - 1. La proposta de Decret s'haurà de sotmetre a informació pública per un període no inferior de dos mesos, l'obertura del qual s'ha d'anunciar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, en el tauler d'anuncis del consell insular i dels ajuntaments afectats i en un mínim de dos dels diaris de major tirada a l'illa corresponent.
 - 2. En un termini igual, la proposta s'ha de sotmetre a informe del consell insular corresponent i dels ajuntaments afectats.
 - 3. Se sotmetrà a audiència als titulars de drets i interessos legítims, directament o per mitjà de les entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin.
 - 4. En haver acabat la tramitació anterior, es requerirà informe del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears.

Article 35

Desclassificació de les zones protegides

- 1. Només es pot desclassificar una zona protegida o una part d'aquesta mitjançant una norma d'igual rang de la que va dur a terme la seva declaració i previ informe favorable del Consell Assessor de Conservació de la Natura. Aquesta norma ha d'esmentar els motius de la desclassificació i les mesures compensatòries previstes segons aquest article.
- 2. L'única causa de desclassificació invocable és la pèrdua irremediable dels valors que van donar lloc a la seva declaració, sense que hi hagi la possibilitat de recuperació o de restauració, sempre que aquesta pèrdua no hagi estat una conseqüència d'una alteració intencionada. En tot cas, no es pot desclassificar una zona protegida que hagi resultat devastada per un incendi forestal, durant els trenta anys posteriors al seu esdeveniment.
- 3. Igualment s'estableix la interdicció de la desclassificació realitzada amb la finalitat d'obtenir beneficis especulatius de caràcter immobiliari.
- 4. Per dur a terme la desclassificació s'exigeix la designació d'una àrea equivalent en superfície als valors naturals, biodiversitat i hàbitats o espècies que, en termes de compensació per la zona desclassificada, ha de contribuir a mantenir la integritat de la Xarxa balear d'espais naturals protegits així com la coherència global de la Xarxa Natura 2000.
- 5. De conformitat amb el previst a la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú, són nuls de ple dret els actes administratius de desclassificació i d'exclusió que contravinguin el que estableix aquest article.

CAPÍTOL IV

Règim de protecció

Article 36

Règim general de protecció i d'ús

1. Les normes de declaració de les zones protegides han de determinar les limitacions que s'hagin d'establir, els usos compatibles, els incompatibles i els autoritzables, i els instruments de foment de la participació social i local en la seva conservació.
2. Això no obstant, en els termes que la normativa d'ordenació de l'espai natural protegit estableixi, es prohibeixen totes les actuacions o activitats que poden destruir o alterar la biodiversitat, els recursos naturals, els valors i els elements naturals que han determinat la declaració de qualsevol categoria d'espai natural protegit prevista a la present Llei.

Article 37

Règim de protecció i d'ús dels parcs, de les reserves naturals, dels monuments naturals, dels paisatges protegits, de les àrees naturals d'especial interès i dels corredors ecològics protegits

1. Les normes de declaració dels parcs s'adequaran al seu caràcter nacional, natural o d'Interès local i han d'establir les mesures que compatibilitzin la protecció dels seus valors amb les seves poblacions, i han de fixar els aprofitaments favorables, els compatibles, els incompatibles i els autoritzables en funció de les finalitats que han justificat la seva creació. Així mateix, s'han de facilitar les activitats educatives, culturals, científiques, recreatives i turístiques, amb la possibilitat, això no obstant, d'establir limitacions per garantir les necessitats de protecció.
2. Les normes de declaració de les reserves naturals s'adequaran al seu caràcter integral o parcial i han de determinar les activitats d'explotació de recursos que són compatibles amb els valors que es pretenen protegir, i limitar les que no gaudeixin d'aquesta característica. Amb caràcter general es prohibeix la collita de material biològic o geològic, llevat dels casos en què per motius d'investigació o d'educació es permeti amb l'autorització administrativa prèvia.
3. Les normes de declaració dels monuments naturals i dels paisatges protegits han d'establir les condicions necessàries per a la seva pervivència i la seva pacífica contemplació.
4. Les normes de declaració dels corredors ecològics protegits han de limitar el seu camp d'aplicació a aquelles mesures estrictament necessàries per a l'acompliment de la funció que se'ls atorga, tal com es defineixen en l'article 29 d'aquesta Llei.

Article 38

Règim de protecció i d'ús de les ZEPA, ZEC, ZIB i ZII

1. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat ha d'adoptar mesures de conservació adequades que responguin a les exigències ecològiques dels tipus d'hàbitats naturals i d'espècies que han determinat la declaració de les zones i de les àrees en qüestió, per tal de mantenir-los o restablir-los en un estat de conservació favorable, i garantir la supervivència i la reproducció en el cas que hagi estat una espècie la determinant de la declaració. Aquestes mesures s'han de concretar en les seves normes de declaració i en els plans que estableix l'article 60 d'aquesta Llei, sense perjudici de l'adopció de les mesures previstes en els articles 63 i 64. A l'hora d'adoptar aquestes mesures s'han de tenir en compte les exigències econòmiques, socials i culturals.
2. Així mateix, s'han d'adoptar les mesures preventives apropiades per evitar, en les zones esmentades, el deteriorament dels hàbitats naturals i dels hàbitats de les espècies que van motivar la seva designació, així com les alteracions que repercuteixen sobre les espècies

esmentades en la mesura que poden tenir un efecte apreciable pel que fa als objectius d'aquesta Llei.

3. En el cas de les Zones d'interès insular, les mesures esmentades als apartats anteriors seran adoptades pels Consells insulars corresponents.

CAPÍTOL V

Gestió dels espais naturals protegits

Article 39

Assignació de la gestió dels espais naturals protegits

1. La gestió dels espais naturals protegits previstos a la present Llei correspon a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, llevat dels casos dels Parcs d'interès local i de les Zones d'interès insular, on l'acord de declaració l'assignarà al Consell insular o als ajuntaments interessats, segons correspongui.
2. Per als espais naturals protegits gestionats per la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, es podran dur a terme convenis o acords de gestió compartida amb altres administracions públiques així com amb d'altres titulars de drets dins els espais naturals protegits, incloses les entitats de custòdia del territori.

Article 40

Òrgans de gestió dels parcs naturals i de les reserves naturals

1. Els Parcs naturals i les Reserves naturals, ateses les seves característiques que requereixen d'una gestió activa consolidada i participativa, hauran de ser gestionades amb la col·laboració d'una junta rectora en què han d'estar representades les administracions públiques i aquelles institucions, associacions i organitzacions relacionades amb la zona protegida. A efectes administratius les juntes rectores que es creïn s'adscriuen a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
2. En el marc dels instruments de planificació previstos i de les normes de creació de les zones protegides, les funcions de gestió i de coordinació dels programes i activitats dels parcs i de les reserves naturals recauen en el seu director.
3. La composició i les funcions de la junta rectora s'han de determinar en les normes de declaració dels parcs i de les reserves.

Article 41

Òrgans de gestió dels Parcs d'Interès Local, dels monuments naturals, dels paisatges protegits, de les àrees naturals d'especial interès, i de les ZEPA, ZEC, ZIB, ZII i corredors ecològics

1. Per a la gestió dels monuments naturals, dels paisatges protegits, de les ZEPA, les ZEC, les ZIB i dels corredors ecològics, l'àmbit territorial dels quals no es trobi incardinat en parcs o reserves naturals, la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat ha d'elaborar els plans de gestió previstos en l'article 60 d'aquesta Llei i ha de fomentar l'aplicació de les mesures contractuals previstes en els articles 97 i 98 per a la conservació de les zones en qüestió.
2. Així mateix, la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot acordar la necessitat d'instrumentalitzar la participació social en aquestes àrees mitjançant la constitució de patronats o de juntes rectores.

3. En el cas dels Parcs d'Interès Local i de les àrees naturals d'especial interès, els plans que els ordenin establiran el règim concret a que s'han de sotmetre i preveuran la creació d'òrgans instrumentals de gestió.
4. En el cas de les Zones d'interès insular, els plans de gestió seran elaborats, aprovats i executats pel Consell Insular corresponent.

CAPÍTOL VI

Patrimoni paisatgístic balear

Article 42

Objecte

En desplegament de la figura de Paisatge protegit com a categoria d'espai natural protegit prevista als articles 19 i 23, es configura el Patrimoni paisatgístic balear constituït per l'Inventari de paisatges de les Illes Balears.

Article 43

Inventari de paisatges de les Illes Balears

1. Es crea l'Inventari de paisatges de les Illes Balears, que haurà d'incorporar aquells elements del paisatge marí, submarí o terrestre que mereixin una especial protecció en virtut dels seus valors estètics i culturals.
2. Mitjançant Decret es determinarà el sistema d'elaboració i d'actualització de l'Inventari de paisatges de les Illes Balears, el contingut del qual ha de ser:
 - a) La identificació dels paisatges, tant terrestres com marins i submarins, amb la corresponent delimitació cartogràfica;
 - b) La descripció de les seves característiques;
 - c) La descripció de les pressions d'alteració a què estiguin sotmesos; i
 - d) Els objectius de qualitat en el temps.
3. La declaració singular de Paisatge protegit mitjançant el Decret previst a l'article 33 comportarà la seva inclusió a l'Inventari; no obstant el propi Decret que desplegui el sistema d'elaboració i d'actualització del mateix podrà declarar una llista inicial de Paisatges protegits, amb els efectes previstos a la present Llei.
4. El contingut de l'Inventari serà d'accés lliure d'acord amb el que estableix la normativa d'accés a la informació ambiental.

Article 44

Efectes de la incorporació a l'Inventari

1. Els paisatges inclosos a l'Inventari tindran la condició de bé patrimonial immaterial o incorporal de la Comunitat Autònoma, en consideració a la seva condició de component essencial de la identitat dels seus habitants, expressió de la seva història i de la diversitat de la seva herència cultural i natural, i a la seva contribució en l'economia de la comunitat autònoma.
2. Els efectes d'aquesta declaració seran els previstos en cada cas a la legislació de Patrimoni de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
3. Quan es procedeixi a una pertorbació en els drets immaterials o incorporals dels paisatges inventariats, hauran d'exercir-se les accions legals escaients per impedir-ho, amb recurs, quan sigui possible, al règim sancionador previst a la present Llei o a les fórmules interdictals previstes al nostre Dret.

Article 45

Gestió i conservació dels paisatges

1. La gestió i la conservació dels paisatges ha de tendir a la consecució dels objectius de qualitat en el temps que es preveuen al present Capítol.
2. Els instruments d'ordenació i de gestió de les zones protegides que es preveuen en el Títol V d'aquesta Llei així com els instruments de planejament territorial i sectorial han d'incorporar mesures per a la gestió i la conservació del paisatge
3. Els acords de custòdia o els voluntaris, que es preveuen en aquesta Llei, poden establir mesures de gestió i de protecció del paisatge en terrenys de titularitat privada.
4. Els paisatges submarins seran objecte de mesures especials de conservació, que afectaran la capacitat de visites subaquàtiques, el trànsit i ancoratge d'embarcacions, i el règim d'explotació dels recursos naturals en coordinació amb les administracions competents en matèria de pesca.
5. Atenent a la importància del paisatge per a la Comunitat Autònoma i la seva economia, caldrà que les administracions públiques de les Illes Balears promoguin accions de sensibilització, formació i educació per garantir en el temps l'ús sostenible del recurs.

CAPÍTOL VII

Altres disposicions

Article 46

Mesures provisionals

1. Iniciat el procediment, l'òrgan ambiental competent per resoldre pot adoptar, d'ofici o a instància de part, les mesures provisionals que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, si hi ha elements de judici suficients.
2. En aquells casos en que hi hagi risc greu i imminent per als recursos naturals, o de greu i manifest perjudici de difícil reparació, l'administració ambiental competent, d'ofici o a instàncies de les administracions públiques afectades, de les entitats ecologistes, conservacionistes o de custòdia del territori, pot adoptar, mitjançant resolució motivada, les mesures provisionals indispensables per a la seva protecció. Aquestes mesures provisionals urgents, que no tenen caràcter sancionador, s'han de confirmar, modificar o aixecar, prèvia audiència als interessats, amb l'acord d'iniciació del procediment administratiu, que s'ha d'efectuar dins dels quinze dies següents a l'adopció i que pot ser objecte del recurs que sigui procedent.
3. Les mesures cautelars, que en tot cas ha de respectar les previsions establertes en la normativa bàsica estatal, han de tenir un caràcter concret i un abast geogràfic definit, i podran mantenir-se durant el temps necessari per a l'esmena dels riscos existents. En tot cas, s'extingeixen amb l'eficàcia de la resolució administrativa que posi fi al procediment corresponent.

Article 47

Impacte ambiental

La legislació vigent en cada moment en matèria d'impacte ambiental a les Illes Balears tindrà en especial consideració els possibles impactes que puguin incidir negativament sobre la biodiversitat de l'arxipèlag, tant en les àrees terrestres com marines, molt especialment sobre les espècies endèmiques i sobre la xarxa balear d'espais naturals protegits. Les infraestructures i construccions

de tot tipus s'hauran d'avaluar també com a barreres a la dispersió de les espècies, causa de la fragmentació dels hàbitats i potencials vies d'invasió biològica.

Article 48

Dret de tempteig i de retracte

1. La declaració d'un espai com a protegit duu aparellada la d'utilitat pública, a efectes expropiatoris dels béns i drets afectats, i la facultat de l'Administració competent per a l'exercici dels drets de tempteig i retracte, en les transmissions oneroses inter vivos de terrenys situats en l'interior d'aquest.
2. Als efectes de l'exercici dels drets de tempteig i retracte, el transmetent ha de notificar fefaentment a l'Administració ambiental les condicions essencials de la transmissió pretesa o, en el seu cas còpia fefaent de l'escriptura pública en què s'hagi instrumentada la transmissió esmentada. El dret de tempteig es pot exercir en el termini de tres mesos comptadors des de la corresponent notificació. En cas de no efectuar-se l'esmentada notificació, s'estableix el de retracte en el període d'un any, comptador des de la corresponent inscripció en el Registre de la Propietat.
3. Atès que la previsió dels drets de tempteig i retracte persegueixen l'opció preferent per part de l'administració, d'adquirir terrenys dins espais naturals protegits als efectes de garantir la seva correcta conservació, és una causa de renúncia singular a aquest exercici, per part de l'administració, el fet que el bé o el dret transmès es trobi vinculat satisfactòriament al compliment dels objectius d'aquesta Llei i que existeixin garanties suficients que aquesta situació es mantingui després de la transmissió. A aquests efectes, s'han de considerar garanties suficients, la subscripció i compliment de forma satisfactòria d'un acord voluntari o d'un acord de custòdia, previstos als articles 97 i 98 d'aquesta Llei, que haurà de formalitzar prèviament el transmetent i en el qual haurà de subrogar-se l'adquirent. La renúncia singular a que es fa esment al present apartat serà revocada unilateralment per l'administració si s'extingeixen les garanties de correcta conservació exigides.
4. Igualment aquest dret de tempteig i retracte es limita amb caràcter general a finques que per la seva superfície garanteixen una suficient conservació per si mateixa o que puguin ser agregades a d'altres finques públiques existents. Amb caràcter general la unitat mínima per poder-se exercir aquest dret es fixa en 25 hectàrees.
5. Amb caràcter excepcional podrà exercir-se el dret de tempteig i retracte en finques menors de 25 hectàrees quan sigui per agregar a finques públiques existents dins de l'espai natural protegit o per protegit elements biològics especialment valuosos. En aquests casos es requerirà d'una especial justificació per raons de conservació, i informe favorable del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears.

Article 49

Servituds i actuacions urgents

1. Es declara la utilitat pública, a efectes d'expropiació forçosa, de la constitució de les servituds previstes a les normes de declaració o als instruments de planificació dels espais naturals protegits, corresponent el seu establiment a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
2. Davant situacions d'amenaça per factors de pertorbacions potencialment greus per a la conservació de la biodiversitat o dels sistemes naturals, l'administració ambiental podrà realitzar l'ocupació temporal de les àrees afectades a l'efecte de realitzar les intervencions urgents de caràcter preventiu o corrector, amb els requisits i garanties previstos a la legislació d'expropiació forçosa.

Article 50

Ús de la denominació i dels anagrames de les zones protegides

Sense perjudici del que prevegi en cada moment la legislació vigent en matèria de patents i marques, es prohibeix l'ús de la denominació de les zones protegides sense permís exprés de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, com també la utilització no autoritzada amb finalitats comercials dels anagrames o dels noms de les zones protegides.

TÍTOL V

Planificació

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 51

Instruments de planificació

1. Els instruments de planificació que estableix aquesta Llei són:
 - a) Els plans d'ordenació dels recursos naturals;
 - b) Els plans rectors d'ús i de gestió dels Parcs i de les Reserves Naturals i els seus plans sectorials;
 - c) Els plans de gestió dels Monuments Naturals, dels Paisatges Protegits, dels Corredors ecològics protegits, de les ZEPA, les ZEC les ZIB, i les ZII;
 - d) Els plans de protecció de les Àrees naturals d'especial interès i dels Parcs d'interès local
 - e) Els plans de gestió dels hàbitats i de les espècies del Catàleg d'espècies d'interès balear i de l'Inventari d'hàbitats d'interès balear.
 - f) Els plans de recuperació, de conservació d'hàbitats, de conservació i d'ús.
2. A fi de garantir-ne l'eficiència i la coherència d'aplicació sobre el terreny, les relacions entre aquests plans han de ser les que estableixen els articles següents.

CAPÍTOL II

Plans d'ordenació dels recursos naturals

Article 52

Objectius dels plans d'ordenació dels recursos naturals

Els objectius dels plans d'ordenació dels recursos naturals, en la seva condició d'instruments de planificació i d'ordenació dels recursos naturals en general i dels espais, de les espècies i dels hàbitats que s'han de protegir, són els següents:

- a) Definir i assenyalar l'estat de conservació dels recursos i dels ecosistemes en l'àmbit territorial de què es tracti, sempre en concordança amb els estàndards fixats en la legislació ambiental internacional.
- b) Determinar les limitacions que s'han d'establir en vista de l'estat de conservació.
- c) Assenyalar els règims de protecció que siguin procedents.
- d) Promoure l'aplicació de mesures de conservació, de restauració o de millora dels recursos naturals que ho necessitin.
- e) Formular els criteris orientadors de les polítiques sectorials i els ordenadors de les activitats econòmiques i socials, públiques i privades, perquè siguin compatibles amb les exigències assenyalades.

- f) Avaluar la situació socioeconòmica de la població en el moment de l'elaboració i les seves perspectives de futur.
- g) Establir les directrius bàsiques que poden afavorir l'ús sostenible del territori i els recursos naturals, i coadjuvar al desenvolupament i a la qualitat de vida de la població.
- h) Fixar els criteris generals pel que fa a la informació, a la formació i a l'educació ambiental que s'ha de desenvolupar.

Article 53

Contingut

Els plans d'ordenació dels recursos naturals han de contenir almenys:

- a) La delimitació de l'àmbit territorial objecte d'ordenació i la descripció i la interpretació de les seves característiques físiques i biològiques, i socioeconòmiques.
- b) La definició de l'estat de conservació dels recursos naturals, dels ecosistemes i dels paisatges que integren l'àmbit territorial, formulant un diagnòstic d'aquest i una previsió de la seva futura evolució. A aquests efectes s'han de tenir en compte els usos existents en l'àmbit subjecte a ordenació i les seves tendències previsibles, i s'han d'analitzar les seves aportacions, beneficioses o perjudicials, a les exigències de conservació i restauració dels recursos naturals. Així mateix, s'ha de tenir en compte la connexió de l'espai ordenat amb altres zones protegides o d'alt valor ambiental mitjançant els corredors ecològics.
- c) Una memòria justificativa dels motius que aconsellen la declaració de la figura de protecció escollida, amb informació científica detallada dels recursos naturals, dels hàbitats o de les espècies en funció de la zona de protecció que s'escull.
- d) Una cartografia dels hàbitats i de les espècies de flora i de fauna de major interès de conservació presents a la zona. S'hi han de reflectir els usos del sòl actuals, amb una valoració del seu impacte sobre els ecosistemes, els hàbitats o les espècies que motiven la proposta de declaració.
- e) Determinació de les limitacions generals i específiques que respecte dels usos i activitats hagin d'establir-se en funció de la conservació dels espais i espècies a protegir, amb especificació de les distintes zones, si s'escau.
- f) L'aplicació, si s'escau, d'alguns dels règims de protecció previst en aquesta Llei per als espais protegits, la flora i la fauna.
- g) La concreció d'aquelles activitats, obres, instal·lacions públiques o privades que s'han de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental d'acord amb la normativa vigent.
- h) L'establiment de criteris de referència orientadors en la formulació i en l'execució de les diverses polítiques sectorials que incideixen en l'àmbit territorial ordenat, sense perjudici de l'avaluació ambiental estratègica de plans i programes d'acord amb la normativa comunitària.
- i) La concreció de les mesures per a la conservació i millora dels recursos i elements naturals presents a l'àrea, i la determinació, si s'escau, dels règims de protecció d'hàbitats, d'espècies o d'espais que estableixen els títols III i V que s'han d'aplicar en l'àmbit territorial ordenat.
- j) L'establiment de les prioritats de conservació.
- k) El període de vigència i els mecanismes d'avaluació i revisió.
- l) L'articulació amb l'ordenació i el planejament vigents.
- m) Un estudi sòcio-econòmic

Article 54

Efectes dels plans

1. Els efectes dels plans d'ordenació dels recursos naturals tenen l'abast que estableixen les seves pròpies normes d'aprovació.

2. Els plans d'ordenació dels recursos naturals són obligatoris i executius en les matèries que regula aquesta Llei. Les seves disposicions són vinculants per a la resta d'instruments d'ordenació territorial o física, inclosos els plans de caràcter urbanístic, així com per a la resta de plans previstos en aquesta Llei, els quals han d'ajustar les seves determinacions a allò que aquells preveuen.
3. Els instruments d'ordenació territorial o física existents que resultin contradictoris amb els plans d'ordenació dels recursos naturals s'han d'adaptar a aquests. Mentre no es dugui a terme l'adaptació, les determinacions dels plans d'ordenació dels recursos naturals s'han d'aplicar en tot cas. Aquestes determinacions prevalen sobre els instruments esmentats.
4. Així mateix, els plans d'ordenació dels recursos naturals tenen caràcter indicatiu respecte de qualssevol altres actuacions, plans o programes sectorials, i les seves determinacions s'han d'aplicar subsidiàriament sense perjudici d'allò que estableix l'apartat anterior.

Article 55

Procediment d'aprovació i modificació

1. Els Plans d'ordenació dels recursos naturals s'han d'aprovar mitjançant Decret del Govern de les Illes Balears i es tramitaran conforme al previst legalment per a les disposicions administratives.
2. No obstant l'anterior, s'introdueixen les següents especificitats procedimentals respecte les previsions generals per a la tramitació dels reglaments:
 - a) El període d'informació pública serà de dos mesos, l'obertura del qual s'ha d'anunciar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, en el tauler d'anuncis del Consell insular i dels Ajuntaments afectats i en un mínim de dos dels diaris de major tirada a l'illa corresponent.
 - b) Es requerirà informe del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears.
 - c) Es requerirà informe del Consell Insular corresponent i dels ajuntaments afectats.
 - d) Se sotmetrà a audiència als titulars de drets i interessos legítims, directament o per mitjà de les entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin, i a consulta dels interessos socials i institucionals afectats i de les associacions que persegueixin els principis i objectius que preveu aquesta Llei.

Article 56

Protecció cautelar dels recursos naturals

1. Durant la tramitació d'un pla d'ordenació dels recursos naturals no es poden dur a terme actes que suposin una transformació sensible de la realitat física, biològica o paisatgística que pugui arribar a fer impossible o dificultar de forma important la consecució dels objectius del pla.
2. Una vegada iniciat el procediment d'elaboració i aprovació d'un pla d'ordenació del medi natural i fins que no se'n produeixi l'aprovació no es pot atorgar cap autorització, llicència o concessió que habiliti dur a terme actes de transformació de la realitat física i biològica, sense un informe favorable de l'Administració ambiental. Aquest informe només pot ser negatiu quan en l'actuació pretesa concorre alguna de les circumstàncies a què fa referència l'apartat anterior.
3. L'Administració ambiental ha d'emetre l'informe a què fa referència l'apartat anterior en un termini màxim de noranta dies, i s'entendrà favorable si no és emès en aquest termini.

CAPÍTOL III

Plans rectors d'ús i gestió

Article 57

Naturalesa i contingut

1. Els Plans rectors d'ús i gestió tenen com a objectiu completar i detallar el règim establert al Pla d'ordenació dels recursos naturals i a la norma de declaració singular de l'espai natural protegit i han d'establir, necessàriament, les normes generals d'ús i de gestió de l'espai. En tot cas són de redacció obligatòria per als Parcs Naturals i les Reserves Naturals.
2. Aquests plans han de contenir almenys:
 - a) La zonificació, la qual ha de delimitar les àrees d'usos diferents i ha d'establir la finalitat i la normativa que hi són d'aplicació.
 - b) Les normes, les directrius i els criteris generals de gestió, d'ús i d'ordenació de l'espai natural protegit, tenint en compte les previsions que estableix el pla d'ordenació dels espais naturals.
 - c) La determinació de les activitats humanes que es consideren favorables o incompatibles amb el compliment dels objectius de l'espai natural protegit, així com les limitacions que s'han d'imposar en aquelles activitats identificades com a compatibles.
 - d) La determinació i la programació de les actuacions relatives a la protecció dels valors de l'espai natural protegit, de les línies d'investigació i de les mesures destinades a difondre el seu coneixement entre la població local i la societat en general.
 - e) La fixació i la valoració econòmica de les prioritats d'inversió per al compliment dels objectius de l'espai natural protegit durant el període de vigència del pla.
 - f) La concreció dels programes sobre les mesures que impulsen la qualitat de vida de les poblacions, així com, si s'escau, de les mesures de compensació i d'incentivació d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
 - g) La identificació d'aquelles matèries específiques que s'han de desenvolupar mitjançant els corresponents plans sectorials, així com el procediment per a la seva tramitació i aprovació.

Article 58

Procediment d'aprovació, modificació i revisió dels Plans rectors d'ús i gestió

1. Els Plans rectors d'ús i gestió seran elaborats pels òrgans gestors de l'espai natural i seran aprovats mitjançant Ordre de la persona titular de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
2. La tramitació dels plans rectors d'ús i gestió i dels plans de gestió seguirà el règim previst per a les disposicions reglamentaries. En tot cas caldrà realitzar necessàriament tràmits d'audiència als interessats, directament o per mitjà de les entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin, com també de consulta dels interessos socials i institucionals afectats i de les associacions que persegueixin els principis i objectius que preveu aquesta Llei. En tot cas, s'ha de sotmetre a informe del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears, del Consell insular i dels ajuntaments afectats i, si existeix, de la Junta Rectora.
3. Els Plans rectors d'ús i gestió seran objecte de revisió periòdica cada cinc anys.

Article 59

Efectes dels plans rectors d'ús i de gestió

Els plans rectors d'ús i de gestió tenen caràcter vinculant per a les administracions i els particulars. Així mateix, prevalen sobre el planejament territorial i urbanístic. Quan les seves determinacions són incompatibles amb les de la normativa urbanística en vigor les Administracions competents en matèria territorial l'han de revisar d'ofici.

CAPÍTOL IV

Plans de gestió

Article 60

Plans de gestió dels monuments naturals, dels paisatges protegits, dels Corredors ecològics, ZEPA, ZEC, ZIB i ZII

1. Els monuments naturals, els paisatges protegits, els Corredors ecològics, les ZEPA, les ZEC i les ZIB que no es trobin incardinades en parcs o reserves naturals han de comptar amb plans de gestió. Aquests plans de gestió s'aprovaran abans de transcorreguts cinc anys des de la declaració de la seva protecció i hauran d'identificar les mesures de conservació previstes en els articles 36 i 38 d'aquesta Llei. Aquests plans de gestió poden ser específics per a una zona determinada o incloure'n diverses, en funció de les necessitats de conservació dels hàbitats o de les espècies que han determinat la declaració de les zones en qüestió.
2. En el cas de les Zones d'interès insular no incardinades en parcs o reserves naturals, els plans de gestió seran elaborats i aprovats pel Consell insular corresponent.

Article 61

Procediment d'aprovació i modificació dels plans de gestió

1. Els Plans de gestió seran aprovats mitjançant Ordre de la persona titular de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, llevat del cas dels plans de gestió de ZII, que seran aprovats pel Ple del Consell Insular corresponent.
2. La tramitació dels plans de gestió per a monuments naturals, paisatges protegits, Corredors ecològics, ZEPA, ZEC i ZIB, seguirà el règim previst per a les disposicions reglamentàries. En tot cas caldrà realitzar necessàriament tràmits d'audiència als interessats, directament o per mitjà de les entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin, com també de consulta dels interessos socials i institucionals afectats i de les associacions que persegueixin els principis i objectius que preveu aquesta Llei. En tot cas, s'ha de sotmetre a informe del Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears, del Consell insular i dels ajuntaments afectats.
3. La tramitació dels plans de gestió de ZII, serà la que estableixi cada Consell Insular. En tot cas se sotmetran a informe previ de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat i caldrà realitzar necessàriament tràmits d'audiència als interessats, directament o per mitjà de les entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin, com també de consulta dels interessos socials i institucionals afectats i de les associacions que persegueixin els principis i objectius que preveu aquesta Llei.

CAPÍTOL V

Plans de protecció d'àrees naturals

Article 62

Plans de protecció dels Parcs d'interès local i de les Àrees naturals d'especial interès

1. Per a l'ordenació dels Parcs d'interès local i de les Àrees naturals d'especial interès es redactaran Plans de protecció d'àrees naturals on es fixaran el règim concret a que s'han de sotmetre aquests espais i l'organització administrativa de la seva gestió.
2. Els Plans de protecció d'àrees naturals es tramitaran conforme amb el previst a la legislació urbanística, si bé un cop aprovats per les corresponents Comissions Insulars d'Urbanisme, s'elevaran a l'Òrgan plenari del Consell Insular corresponent, per a la seva aprovació definitiva,

previ informe de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat i del Consell Assessor de Conservació de la Natura.

3. La vigència dels Plans especials d'ordenació i protecció serà indefinida, sotmetent-se a les regles de modificació i revisió dels plans urbanístics amb les especificitats d'allò previst a l'apartat anterior.

CAPÍTOL VI

Planificació de la gestió dels hàbitats i de les espècies

Article 63

Plans de gestió d'hàbitats i d'espècies

1. D'acord amb allò que preveu l'article 51 d'aquesta Llei, la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot emetre plans de gestió per a les espècies i els hàbitats inclosos en la Llistes d'hàbitats i d'espècies d'Interès balear. Aquests plans de gestió poden ordenar un o diversos hàbitats i/o un o diversos grups taxonòmics, espècies, poblacions o comunitats de flora o fauna silvestres.
2. No és necessari emetre aquests plans si han estat designades ZEPA, ZEC, ZIB i/o parcs i reserves naturals per protegir els hàbitats i les espècies de la Llista balear, sempre que:
 - a) Les superfícies de les zones protegides esmentades donin una cobertura adequada a les necessitats de protecció de l'hàbitat o de l'espècie en qüestió, i
 - b) S'hagin emès els corresponents plans de gestió, d'acord amb el que preveuen els articles 60 i 61 d'aquesta Llei.
3. El procediment per a l'aprovació i modificació d'aquests plans de gestió d'hàbitats i d'espècies és el mateix que el que estableix per als plans de gestió.

Article 64

Plans de recuperació, de conservació d'hàbitats, de conservació i d'ús

Els plans previstos en els articles 60 i 63 d'aquesta Llei substitueixen els plans de recuperació, de conservació de l'hàbitat, de conservació i d'ús previstos en la Llei 4/1989, de 23 de març, per a les espècies catalogades, sempre que individualment o en combinació amb els altres possibilitin una protecció suficient i adequada de les espècies de fauna i flora silvestres que es troben catalogades en el Catàleg nacional d'espècies amenaçades.

Article 65

Integració

1. Els instruments d'ordenació territorial i urbanística han de tenir en compte les previsions dels instruments de planificació previstos en els capítols II, III, IV i V d'aquest títol i les han d'assumir.
2. Els instruments de planificació forestal i cinegètica que recull el títol VII d'aquesta Llei s'han d'establir i desenvolupar en concordança amb els instruments previstos en aquest títol, per la qual cosa se n'ha d'adequar el contingut a les prescripcions que aquests estableixen.

TÍTOL VI

Disposicions relatives a la protecció dels recursos genètics

Article 66

Disposicions generals

1. Les administracions públiques de les Illes Balears hauran de vetllar per tal que els beneficis que derivin de l'eventual explotació dels recursos genètics i bioquímics reverteixin d'alguna manera en tots els sectors de la societat.
2. Quan l'accés o l'explotació dels recursos genètics o bioquímics hagi estat facilitat per l'existència de coneixements tradicionals sobre el seu ús o aplicacions, es procurarà que les comunitats que han mantingut aquests coneixements o costums en resultin particularment beneficiades.

Article 67

Prospecció de la biodiversitat

L'exploració química, bioquímica o genètica d'espècies endèmiques o races i cultius autòctons de les Illes Balears amb qualsevol finalitat, inclosa la d'obtenir un producte d'utilitat per a la societat, està subjecte a prèvia autorització de la Conselleria competent en matèria de biodiversitat.

Article 68

Aprofitament de recursos genètics i bioquímics

1. L'aprofitament dels recursos genètics i bioquímics d'espècies i subespècies endèmiques o races i cultius autòctons està sotmès a prèvia autorització de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, sense perjudici del que pugui establir-se a la legislació vigent en matèria de patents i obtencions vegetals i a les previsions relatives a les concessions administratives d'explotació d'aquests recursos, i sense perjudici de les competències substantives en matèria d'agricultura, ramaderia, pesca i alimentació, que puguin correspondre a d'altres administracions.
2. En tot cas tindran preferència per a la concessió escaient, els titulars d'una autorització de prospecció de biodiversitat sobre el mateix recurs.

Article 69

Patents i drets de l'obtentor

No es podran atorgar títols d'obtenció de varietats vegetals ni patentar tecnologies o productes transgènics quan la seva font o els seus principis actius procedeixin d'espècies endèmiques o de races i cultius autòctons de les Illes Balears, sense la prèvia obtenció de la corresponent concessió o autorització d'accés a aquests recursos previstes a l'article anterior.

TÍTOL VII

Disposicions relatives a la integració sectorial

CAPÍTOL I

Aigua

Article 70

Ecosistemes aquàtics

1. Els ecosistemes aquàtics, permanents o temporals, tenen un especial interès de conservació per la singularitat dels hàbitats i les comunitats biològiques que en són pròpies. En conseqüència, els

projectes de manteniment o millora d'aquests ecosistemes han d'incloure en la seva redacció les previsions de conservació o restauració de la biodiversitat que resultin pertinents, les quals han de comptar amb informe favorable de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat. Amb caràcter general, es prohibeix la pavimentació de cursos d'aigua fora dels àmbits urbans que puguin acreditar la seva condició de solar d'acord amb l'article 8 de la Llei, estatal, 6/1998, de 13 d'abril, sobre Règim del Sòl i Valoracions.

2. Les petites infraestructures hídriques tradicionals, com són fonts, canaletes i basses, d'importància per a la biodiversitat han de ser incloses en l'Inventari d'hàbitats d'interès balear, o en els instruments de planificació i gestió dels espais naturals protegits. Els seus propietaris seran incentivats per a la seva conservació amb els ajuts tècnics o financers que estableixi a l'efecte la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.

Article 71

Planificació hidrològica i demanda ambiental

1. Els instruments de planificació hidrològica de les Illes Balears han de preveure les necessitats i els requisits per a la conservació dels ecosistemes aquàtics i els aiguamolls i ha de prestar una especial atenció a les zones declarades en virtut d'aquesta Llei.
2. La planificació hidrològica a les Illes Balears haurà de fixar els cabals ecològics de les diferents conques per tal de garantir la protecció ambiental dels ecosistemes aquàtics. Només la necessitat de prové ment d'aigua a poblacions tindrà dret preferent front a l'interès general de preservació dels ecosistemes lligats a l'aigua. Les concessions d'aprofitament hidràulic imposaran condicions per a la salvaguarda d'aquests ecosistemes.

Article 72

Autorització d'actuacions en ecosistemes aquàtics

1. S'han de sotmetre a l'autorització prèvia de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat les actuacions que modifiquin la composició o l'estructura de la vegetació de ribera, emergent o submergida d'ecosistemes aquàtics, ja siguin cursos fluvials o aiguamolls, permanents o estacionals, així com les que modifiquin la composició o l'estructura de la comunitat de fauna riberenca o aquàtica.
2. S'exigeix comunicació prèvia a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat sobre operacions que puguin provocar la variació brusca del cabal dels cursos fluvials o del nivell dels aiguamolls o grans dipòsits d'aigua, inclosa la seva posada en sec, perquè aquesta pugui adoptar les mesures de protecció necessàries per a la flora i fauna aquàtica.
3. Els procediments per al compliment dels apartats anteriors es regiran pel previst en la legislació de procediment administratiu comú.

CAPÍTOL II

Gestió forestal

Article 73

Conservació del forest

La conservació dels ecosistemes forestals, en atenció als beneficis generals que suposen, rep la consideració d'interès general als efectes d'aplicació de la present llei. En conseqüència, qualsevol tipus de planificació que afecti els terrenys forestals en tindrà present el seu caràcter, vetllarà per la seva conservació, i en cas d'afeccions inevitables, preveurà les mesures compensatòries que garanteixin la conservació neta de la superfície forestal. Els propietaris forestals tenen dret a la

col·laboració de les administracions per garantir la integritat d'aquests ecosistemes, especialment en els casos en que compleix una funció social.

Article 74

Recursos i aprofitaments

- 1 S'entén per recursos forestals tots aquells productes que es deriven de manera directa d'espècies arbòries, arbustives, herbàcies o micològiques les quals vegeten en estat silvestre sense ser part del cultiu agrícola. L'aprofitament dels recursos forestals queda sotmès en tots els casos al criteri de sostenibilitat.
- 2 La Conselleria competent en matèria forestal promourà la certificació oficial dels aprofitaments que es portin a terme de forma controlada sota el principi de sostenibilitat.

Article 75

Planificació i gestió

1. La gestió de les forests de les Illes Balears, independentment de la seva titularitat, s'ha de regir sota els principis d'aprofitament sostenible i de conservació de la biodiversitat, i ha de procurar a mitjan i llarg termini el manteniment o la millora dels seus processos biològics.
2. Els instruments de planificació i d'ordenació forestal han d'incloure apartats específics que han de detallar, si s'escau, l'existència en els seus respectius àmbits territorials de zones protegides, n'han d'analitzar les necessitats de conservació en relació amb l'activitat forestal i n'han d'establir les mesures de protecció i coordinació necessàries.
3. La Conselleria competent en matèria forestal pot realitzar les actuacions que consideri pertinents per tal d'assegurar el compliment de les previsions establertes en els instruments de planificació i ordenació forestal així com dels principis d'aprofitament sostenible i de conservació de la biodiversitat.

Article 76

Acords de gestió

1. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat podrà establir acords voluntaris de gestió forestal amb titulars públics o privats, que tindran com a objectiu general la gestió i la conservació de la biodiversitat forestal i els valors ambientals de les zones que hi quedin emparades. La tramitació i aplicació d'aquests acords serà regulada reglamentàriament.
2. Aquests acords o convenis poden adoptar la forma prevista en els articles 97 i 98 d'aquesta Llei.

Article 77

Prevenició d'incendis i plagues

Els plans de conservació forestal, com són els relatius a incendis o lluita contra plagues, aprovats per les administracions competents en la matèria, podran incloure la declaració d'utilitat pública i d'interès social de les mesures que s'hi prevegin. Aquestes podran ser declarades de caràcter obligatori, i en aquest cas, ser executades subsidiàriament per l'administració, al seu cost o a cost del propietari, segons el que sigui previst a cada cas.

Article 78

Associació de la propietat forestal

L'administració competent en matèria forestal promourà l'associació de la propietat forestal, la cooperació tècnica i financera per al manteniment i millora de les masses forestals, i els ajuts públics amb aquesta finalitat, amb preferència cap als boscos inclosos en espais naturals protegits.

CAPÍTOL III

Caça i pesca

Article 79

Definició i caracterització de la caça

1. L'objecte de la regulació de la caça a les Illes Balears és l'aprofitament sostenible dels recursos cinegètics de manera compatible amb l'equilibri ambiental, amb la conservació de les espècies i amb les necessitats socials i econòmiques de la població.
2. La planificació i la gestió de la caça a les Illes Balears s'han de desenvolupar compatibilitzant els interessos i els drets del col·lectiu dels caçadors amb els dels no caçadors.

Article 80

Mètodes de caça i regulació de poblacions

1. Es prohibeix amb caràcter general la tinença, la utilització i la comercialització de procediments massius i no selectius per a la caça i, en particular, els verins, les trampes i les xarxes, així com els que puguin causar localment la desaparició d'una espècie o torbar greument la seva tranquil·litat. Reglamentàriament s'especificaran quins mètodes concrets es consideren massius i no selectius a aquests efectes.
2. Això no obstant, es poden concedir excepcionalment autoritzacions en les condicions previstes en l'article 11 d'aquesta Llei, especialment per al control d'espècies no autòctones, assilvestrades o invasores.
3. La detecció d'esquers enverinats en un terreny cinegètic de règim especial que posin en risc les espècies protegides, podrà ser motiu de suspensió cautelar de l'aprofitament cinegètic per la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, i donarà lloc a l'obertura d'un expedient que determinarà la durada de l'esmentada suspensió amb independència de l'expedient sancionador pertinent.

Article 81

Del caçador, el titular cinegètic i la propietat dels terrenys

1. Es considera caçador la persona que executa directament l'acció de caçar, o participa directament en les operacions de localització, encaç o facilita la captura dels animals per part d'altri.
2. El titular cinegètic és la persona física o jurídica que hagi sol·licitat i obtingut l'adscripció d'un determinat terreny a un règim cinegètic especial.
3. El propietari dels terrenys és la persona física o jurídica que n'ostenti la titularitat dels mateixos o qualsevol altre dret real que li atorgui capacitat de decisió sobre la seva gestió efectiva.

Article 82

Drets i deures del caçador

1. Pot caçar qualsevol persona major d'edat en possessió de la llicència de caça, del permís per a l'arma que empi, de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil i del títol habilitant que li

capaciti, si s'escau, per caçar en el terreny que elegeixi en cada cas per a la pràctica d'aquesta activitat, sempre que no es trobi inhabilitat per sentència o per resolució administrativa ferma.

2. Els menors d'edat, a partir dels 16 anys, poden participar en la pràctica de la caça sempre que ho facin en companyia d'un caçador major d'edat, el qual és el responsable, amb caràcter general, de l'actuació del menor. Tot això sense perjudici de les obligacions relatives a la tinença de la corresponent llicència de caça, permís d'armes i demés autoritzacions o títols que s'escaiguin.
3. Quan es practiquin modalitats de caça sense armes de foc, no serà d'aplicació l'edat mínima assenyalada a l'apartat anterior.
4. La llicència de caça s'ha d'atorgar una vegada demostrada l'aptitud i el coneixement necessari per garantir la correcta pràctica de l'activitat cinegètica. Reglamentàriament s'han de determinar les proves d'aptitud i els coneixements exigibles.
5. El caçador és el responsable objectiu pels danys causats en l'exercici de la caça. Quan es desconeixgui l'autor del dany, la responsabilitat és solidària entre tots els membres de la partida de caça.

Article 83

Drets i deures del titular cinegètic

1. Els titulars cinegètics tenen el dret d'organitzar i gestionar l'activitat cinegètica en els terrenys dels quals són titulars, formular els plans tècnics dins dels criteris i directrius formulats per la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, i dirigir el desenvolupament de l'activitat cinegètica d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
2. Els titulars cinegètics tenen la capacitat de cedir en arrendament l'aprofitament cinegètic dels terrenys, excepció feta de voluntat contrària manifesta del propietari dels terrenys.
3. Els titulars cinegètics són responsables de conservar el terreny cinegètic de què es tracti en les condicions de legalitat pel que fa a la matrícula dels vedats, al pagament de les taxes que corresponguin i al compliment dels plans tècnics.
4. Els titulars cinegètics són responsables subsidiaris dels danys i de les infraccions administratives que es poden cometre per l'incompliment d'allò que conté el pla cinegètic aplicable al seu terreny, especialment sobre la caça d'espècies que no s'hi inclouen o sobre l'ús de mètodes de caça no permesos, sempre que no s'acrediti la responsabilitat directa dels autors. També serà responsable dels danys causats als béns aliens i als comuns per les peces de caça que procedeixen dels seus vedats, o per les arts o les tècniques que s'hi empren i que incideixen en altres terrenys.
5. En el cas d'arrendaments cinegètics comunicats a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, l'únic responsable subsidiari serà l'arrendatari, quedant lliures de qualsevol responsabilitat la resta de parts.
6. Els titulars cinegètics estan obligats a facilitar als agents de l'autoritat l'accés als terrenys cinegètics a fi de dur a terme les tasques d'inspecció del terreny i la seva gestió cinegètica.

Article 84

Drets i deures dels propietaris de terrenys cinegètics

1. Els propietaris dels terrenys, definits a l'article 81.3, tenen el dret d'adscriure'ls al règim cinegètic especial que li sigui d'aplicació segons la legislació sectorial., i exercir directament els drets de titulars que adquireixin amb aquesta adscripció.
2. Els propietaris poden igualment cedir per qualsevol títol el dret de titularitat cinegètica dels terrenys a altri.

3. Els propietaris dels terrenys tenen el dret de prohibir la pràctica de la caça dins les seves propietats. Per fer-la efectiva, hauran de procedir a la senyalització que reglamentàriament s'estableixi.
4. Els propietaris estan obligats a facilitar als agents de l'autoritat l'accés als terrenys cinegètics a fi de dur a terme les tasques d'inspecció del terreny i la seva gestió cinegètica.

Article 85

Planificació cinegètica

1. Per a qualsevol terreny cinegètic en què es desitgi dur a terme l'activitat de la caça s'ha d'elaborar prèviament un pla tècnic de caça aprovat per la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, mitjançant un procediment regulat reglamentàriament. Aquests plans han de contenir almenys:

- a) L'inventari de les poblacions cinegètiques i no cinegètiques existents
 - b) L'estimació de les captures que es faran de manera regular o excepcional, les modalitats o procediments de captura i els sistemes previstos de control de predadors, si s'escau.
 - c) Els criteris que assegurin la renovació o sostenibilitat dels recursos cinegètics.
 - d) L'extensió i els límits de l'aprofitament i de les reserves especials.
 - e) Les repoblacions i amollades previstes amb indicació de les seves característiques i el seu origen.
 - f) Tota la resta d'aspectes que, en funció de l'evolució dels hàbitats i de les poblacions de fauna, pot determinar la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, especialment les previsions de coordinació amb altres instruments de planificació previstos en el títol V d'aquesta Llei.
2. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot revisar els plans tècnics en aquells supòsits en que hi hagi hagut canvis en les circumstàncies o criteris que els varen motivar. En qualsevol cas la vigència màxima és de cinc anys, transcorreguts els quals han de ser revisats.
3. Les directrius comarcals de caça són aquelles que dicta la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat per a la seva aplicació homogènia en els terrenys cinegètics que comparteixen una comarca natural. L'objecte d'aquestes és simplificar i homogenitzar la planificació i pràctica cinegètiques, mitjançant la regulació de les densitats de fauna en casos de sobredensitat o rarificació d'espècies cinegètiques o no cinegètiques. En aquests supòsits l'Administració ha de comunicar als interessats les adaptacions que s'han de fer en els corresponents plans tècnics de caça, que en cas de no complir-se poden donar lloc a la suspensió cautelar del vedat o l'adopció per la Conselleria competent en matèria cinegètica de les mesures necessàries per a corregir el problema. Aquestes mesures podran consistir, entre d'altres opcions, en ordenar batudes obligatòries o executar-les subsidiàriament per part de l'administració competent, amb la finalitat de controlar excessos de densitats o l'eliminació d'espècies invasores.

Article 86

Ordre anual de vedes

L'ordre anual de vedes, que ha d'aprovar el Conseller competent en matèria de Biodiversitat, ò els consells de caça, ha de recollir expressament i detalladament les espècies que es considera que es poden caçar cada temporada cinegètica, i les zones, les èpoques, els períodes i els dies hàbils per al seu aprofitament, així com les modalitats, les excepcions i les limitacions de les espècies concretes que es poden caçar i les mesures preventives per al seu control. Així mateix, ha de regular detalladament les modalitats de caça o captura d'espècies no cinegètiques que, si s'escau, s'autoritzin excepcionalment.

Article 87

Períodes de zel, de reproducció, de cria i de migració

1. Les espècies no es poden caçar quan es troben en període de zel, de reproducció, de cria i de tornada migratòria cap als llocs de cria.
2. Es considera període de tornada als llocs de cria el comprès entre el 31 de gener i el 31 de maig.
3. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot autoritzar excepcions al que es preveu en aquest article per a:
 - a) La caça de la perdiu amb reclam en període de zel, en un nombre reduït, en condicions estrictament controlades, d'una manera selectiva i amb les limitacions precises per garantir la conservació de l'espècie, sempre que no suposi perjudicar el manteniment en un estat de conservació favorable de les seves poblacions. En tot cas, la disposició general o la resolució que autoritzi aquesta pràctica de caça haurà de complir les previsions establertes a l'article 12 de la Llei.
 - b) El control de poblacions d'espècies no catalogades amb densitat excessiva, de conformitat amb el previst a la Directiva 79/409/CEE, relativa a la conservació de les aus silvestres.

Article 88

Protecció i foment de la riquesa cinegètica

1. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, amb la consulta prèvia als sectors afectats, pot reglamentar les bones pràctiques cinegètiques amb la finalitat de millorar els recursos cinegètics i la seva sostenibilitat. El seguiment d'aquesta reglamentació ha de reportar els avantatges que s'especifiquin per als titulars i als caçadors.
2. Quan les poblacions cinegètiques originin danys als cultius agrícoles, a la ramaderia, a la regeneració dels boscos o a la fauna silvestre, o suposin un perill per a la seguretat o la salut pública, la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, en absència d'una altra solució satisfactòria i sempre que això no suposi perjudicar el manteniment en un estat de conservació favorable de les poblacions de les espècies que en puguin resultar afectades, pot autoritzar mesures excepcionals per al control de les poblacions amb la realització prèvia de les consultes oportunes als organismes implicats i d'acord amb el que estableix l'article 12 d'aquesta Llei.
3. En els supòsits en què s'incompleixin les previsions del pla tècnic de caça, o que aquest no contingués previsions sobre repoblacions i amollades d'espècies, i per tal d'assegurar la inexistència de riscos de qualsevol tipus per a les espècies autòctones, la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot reclamar informació sobre les iniciatives del pla que es pretenguin dur a terme. En els casos en què es detectin els riscos esmentats, pot impedir les actuacions de forma motivada i prèvia audiència dels interessats.

Article 89

Funció social de les associacions de caça

Les societats federades de caçadors d'àmbit municipal o insular podran gaudir del reconeixement de la seva funció social, d'acord amb el seu paper en la conservació de la fauna cinegètica i no cinegètica, la formació dels seus membres i les condicions amb que en puguin formar part els residents en el seu àmbit. Les societats de reconeguda funció social podran gaudir d'ajudes específiques, que es regularan reglamentàriament, per al desenvolupament de les funcions de protecció i aprofitament sostenible de la fauna cinegètica.

Article 90

Conservació de la fauna aquàtica i marina

1. La fauna aquàtica i marina forma part de la Biodiversitat de les illes Balears, i en conseqüència, el seu aprofitament s'ha de condicionar a la sostenibilitat dels recursos i dels hàbitats que els sustenten. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat regularà la pesca fluvial en relació a les espècies, èpoques, procediments, localitats i limitacions, i serà ò da pel que fa a les regulacions de la pesca i la fauna marines, sense detriment de les competències que ostentin d'altres administracions.
2. L'alliberament d'organismes a aigües continentals queda sotmès a autorització prèvia de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, i no podrà ser realitzat si afecta a les espècies i els ecosistemes autòctons.

CAPÍTOL IV

Usos recreatius i esportius

Article 91

Úsos recreatius i esportius del territori

1. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, ò des altres administracions competents, pot establir mitjançant una disposició reglamentària, amb caràcter general o limitada als espais que a aquest efecte consideri més vulnerables, normes per al desenvolupament de les activitats recreatives i esportives que, dutes a terme en el medi natural, puguin afectar el normal desenvolupament de les poblacions de flora o fauna protegides o alterar els seus hàbitats.
2. En particular, i tenint en compte la finalitat de l'apartat anterior, es consideren activitats susceptibles d'alterar el normal desenvolupament de les poblacions esmentades i els seus hàbitats:
 - a) Les activitats motoritzades, tant terrestres com marines;
 - b) L'acampada lliure en espais naturals;
 - c) Les activitats que es duen a terme en zones rupícoles, com és ara l'escalada, l'ala delta, el parapent, el ciclisme de muntanya, el barranquisme i altres de similars; i,
 - d) Les activitats subaquàtiques i l'espeleologia.
 - e) En general, aquelles activitats recreatives i esportives que impliquen contaminació sonora.
3. Es prohibeixen les activitats motoritzades camp a través, llevat de les que es facin en circuits especialment habilitats i autoritzats. Així mateix, es prohibeix la circulació de tota classe de vehicles fora de pistes, camins i carreteres forestals, llevat dels que s'emprin per a tasques de gestió i de conservació de la naturalesa i per a tasques d'extracció d'aprofitaments forestals o agrícoles i ramaderes.

4. Igualment queden prohibides les excursions motoritzades per camins, pistes i carreteres forestals en les zones de les àrees especialment protegides que així es determinin a la seva planificació, sempre que no comptin amb l'autorització prèvia de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
5. Queda prohibida la celebració de festes multitudinàries dins de les àrees sensibles dels espais naturals protegits i queden sotmeses a autorització administrativa de la Conselleria competents en matèria de Biodiversitat aquelles que es vulguin celebrar a la resta de les àrees dels espais naturals protegits. Reglamentàriament s'establiran les condicions per a l'autorització de la celebració d'aquestes festes en espais naturals, que s'hauran de concedir o denegar mitjançant resolució motivada, prèvia audiència dels interessats, i que en cap cas substituirà la de les altres administracions competents per aquests tipus d'actes.
6. Els plans que ordenin les diferents categories d'espais naturals protegits, delimitaran les escaients àrees sensibles a efectes de freqüentació i usos recreatius i esportius massius.

Article 92

Ús públic del litoral

1. L'ús públic dels espais litorals i marítims es pot veure limitat en virtut de les normes de designació i de gestió dels espais naturals protegits a què fa referència el títol IV d'aquesta Llei. Han de ser objecte de particular regulació en els corresponents instruments de planificació i de gestió els aspectes relatius a activitats subaquàtiques, així com la situació i les distàncies d'ancoratge, la velocitat, les emissions sonores, les distàncies i les rutes de navegació.
2. Resta prohibit l'ús de motos nàutiques en les àrees sensibles de les zones especialment protegides que així es determinin a la seva planificació.
3. Així mateix, en els instruments de planificació i de gestió de les zones protegides marítimes o litorals s'han d'establir les mesures de coordinació corresponents per assegurar l'adequada conservació dels recursos naturals en cas d'instal·lació d'esculls, de reserves marines i d'instal·lacions d'aqüicultura, o en cas d'activitats de repoblació amb espècies, en els termes previstos en les vigents normes relatives a la protecció dels recursos marins.

Article 93

Activitats recreatives i esportives en el medi natural

Les empreses i entitats que ofereixin activitats recreatives i esportives en el medi natural dels espais naturals protegits han d'estar inscrites en el registre específic de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat que s'estableixi reglamentàriament, sense perjudici del registre habilitat als efectes per la Conselleria competent en matèria d'Esports.

CAPÍTOL V

Educació Ambiental

Article 94

Principis de l'educació ambiental

Per tal d'assegurar una correcta conservació i gestió del patrimoni natural, les administracions públiques desenvoluparan programes específics per tal que la ciutadania el conegui, l'apreci i sàpiga com actuar per afavorir-lo. L'educació i la interpretació ambiental s'han de considerar, per part de les administracions, com unes activitats fonamentals per a l'estratègia balear de conservació de la Biodiversitat, essent presents a tots els seus àmbits d'actuació.

Article 95

Presència de l'educació ambiental

1. La gestió dels espais naturals protegits ha de contemplar l'elaboració i implementació d'un pla d'educació i interpretació ambiental.
2. Els òrgans gestors de tots els espais naturals protegits comptaran amb un representant de la Direcció General competent en matèria d'Educació Ambiental.

TÍTOL VIII

Mesures de foment, d'estímul i de participació i d'informació públiques

Article 96

Estímul i foment de pràctiques de conservació

La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, en col·laboració amb altres administracions amb competències concurrents, ha de procurar el coneixement i el foment de pràctiques de conservació de la naturalesa i, en especial:

- a) Promoure la investigació i el desenvolupament destinats a millorar l'estat de conservació favorable dels recursos naturals i de les poblacions de fauna i flora silvestres en particular.
- b) Facilitar la difusió de coneixements sobre les millors tècniques disponibles per a la protecció i la conservació de la naturalesa.
- c) Fomentar les pràctiques agropecuàries, forestals, pesqueres o cinegètiques que són beneficioses per a la conservació de la naturalesa, amb especial atenció als sistemes d'explotació tradicionals.
- d) Impulsar els instruments de corresponsabilitat regulats en aquest títol.
- e) Promoure l'educació i la formació pel que fa a la conservació de la naturalesa.
- f) Fomentar la sensibilització de la consciència social mitjançant campanyes i activitats divulgatives sobre la conservació de la naturalesa.
- g) Impulsar les organitzacions socials les finalitats de les quals són coincidents amb les d'aquesta Llei i donar-los suport.
- h) Difondre els convenis i acords signats en matèria de participació pública per part de l'Estat espanyol.

Article 97

Acords voluntaris i aliances

1. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot subscriure convenis específics amb els propietaris de béns o titulars de drets, o amb els diferents sectors econòmics i socials, amb la finalitat de dur a terme acords voluntaris per al millor compliment de l'objecte d'aquesta Llei mitjançant la posada en marxa de bones pràctiques d'ús dels recursos naturals.
2. Si els convenis inclouen obligacions noves o la renúncia a drets, aquests han de contemplar les corresponents compensacions.
3. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pot atorgar ajuts als signants dels acords voluntaris per al seu millor desenvolupament que, en tot cas, quedaran sotmesos a la normativa econòmica-financera en matèria de subvencions.
4. Es poden adherir a aquests acords totes aquelles persones que desitgen complir les condicions que s'hi estableixin als convenis específics i a les disposicions que els regulin.

Article 98

Acords de custòdia del territori

1. Els titulars de drets sobre terrenys inclosos en algunes de les zones protegides que estableix aquesta Llei, poden subscriure amb l'administració competent en matèria de Biodiversitat, acords de custòdia del territori, mitjançant els quals s'estableixen els mecanismes concrets de gestió i de conservació. Aquests acords els podran signar els titulars dels drets, bé directament, bé a través d'entitats de custòdia del territori.
2. La subscripció d'un acord de custòdia del territori comporta l'accés a totes les ajudes que s'estableixin per al desenvolupament d'allò previst en aquesta Llei i, en particular, l'accés a les desgravacions fiscals legalment establertes.
3. Els acords de custòdia són compatibles en un mateix territori amb els acords voluntaris a què fa referència l'article anterior.
4. Reglamentàriament es regularà la constitució i el funcionament de les entitats de custòdia del territori així com del Registre d'Acords de Custòdia de les Illes Balears. En tot cas, aquestes entitats, per tal de ser reconegudes com a entitats de custòdia del territori i gaudir dels beneficis que la legislació pugui atorgar-los, hauran de ser entitats sense ànim de lucre amb finalitats ambientals, que podran representar o integrar propietaris privats interessats en el desenvolupament dels acords de custòdia.

Article 99

Organitzacions de conservació i estudi de la naturalesa

1. Es crea el Registre d'Entitats Cíviques de Conservació de la Naturalesa, l'objecte de les quals ha de coincidir amb el d'aquesta Llei. S'hi poden inscriure totes aquelles legalment constituïdes, sense ànim de lucre, que incloguin en els seus estatuts, com a finalitat principal, l'estudi i la conservació de la naturalesa o de la biodiversitat.
2. Reglamentàriament s'establirà el sistema per fer arribar a les associacions inscrites en aquest Registre:
 - a) Les consultes requerides per a l'aprovació d'aquells instruments per als quals així es preveu en aquesta Llei i els seus instruments de desplegament.
 - b) Les convocatòries per a la designació de representants al Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears i d'altres òrgans consultius que s'instaurin per al desplegament d'allò que estableix aquesta Llei.
 - c) Els informes i avaluacions de la sostenibilitat de la xarxa balear d'espais protegits així com de la xarxa natura 2000 de la Unió Europea.
3. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat ha de fomentar el desenvolupament de les entitats esmentades en l'apartat anterior i ha de promoure l'establiment d'ajudes tècniques i materials destinades a donar-los suport per dur a terme activitats de conservació de la Biodiversitat previstes en aquesta Llei.

Article 100

Voluntariat

La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, en coordinació amb les altres administracions amb competències concurrents, ha de dissenyar el programa per al desenvolupament d'activitats de conservació de la naturalesa i d'educació ambiental la realització del qual s'hagi de dur a terme per voluntaris en aquells llocs i matèries en què la seva col·laboració resulti idònia a les finalitats perseguides per aquesta Llei. Això es materialitzarà en un Pla de Voluntariat Ambiental, elaborat i

posat en pràctica d'acord amb la Llei 3/1998, del Voluntariat a les Illes Balears, per part de la Conselleria competent en matèria de medi ambient.

Article 101

Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears

1. Com a instrument canalitzador de la participació col·lectiva, amb relació a les finalitats de la present Llei, es crea el Consell Assessor de Conservació de la Naturalesa de les Illes Balears, el qual, en la seva condició d'òrgan consultiu, ha de tenir com a funció principal assessorar a l'òrgan ambiental en la presa de decisions o en l'aprovació de normativa en matèria de conservació de la biodiversitat, mitjançant els seus informes i dictàmens.
2. La composició i el funcionament del Consell s'ha de desplegar reglamentàriament i, en qualsevol cas, ha de tenir representació d'entitats científiques, conservacionistes, agràries, pesqueres i cinegètiques.

Article 102

Fons balear de conservació de la naturalesa

1. A fi de complir les finalitats d'aquesta Llei es crea el Fons balear per a la conservació de la naturalesa adscrit a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
2. La finalitat del Fons balear per a la conservació de la naturalesa és finançar actuacions de prevenció, protecció i restauració ambiental, com també les mesures de foment previstes a la present Llei.
3. El Fons balear per a la conservació de la naturalesa es nodreix, entre altres, dels recursos econòmics següents:
 - a) Aportacions dels pressupostos generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
 - b) Aportacions de les diferents administracions públiques de la comunitat autònoma.
 - c) Aportacions, donacions, herències i ajudes dutes a terme per particulars, empreses o institucions.
 - d) Interessos generats pel propi Fons.
4. És accessible al públic, en qualsevol moment, la informació sobre la dotació amb què compta aquest fons i les aportacions que el nodreixin, així com les contribucions que han fet les persones físiques, jurídiques o institucions. De conformitat amb el previst a la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal, han d'exceptuar-se de publicitat les dades personals dels donants físics, si aquests ho demanen, però no l'import ni la naturalesa de la donació.

Article 103

Col·leccions de biodiversitat

1. Totes les col·leccions zoològiques, botàniques, micològiques o microbiològiques són propietat de qui les ha creades, però alhora s'han de considerar patrimoni de la humanitat. Per això, es consideren recursos del màxim interès, i s'obliga les Administracions a prendre les mesures adients per fomentar-les, sempre d'acord als principis i normes d'aquesta Llei, com també per garantir-ne el suport i la conservació.
2. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat establirà un Catàleg Balear de Col·leccions de Biodiversitat, on es relacionaran les col·leccions naturalístiques existents a les Illes Balears, així com les seves característiques i el seu grau d'interès. Reglamentàriament s'establiran les característiques i el funcionament del Catàleg.
3. La inclusió d'una col·lecció al Catàleg Balear de Col·leccions de Biodiversitat comportarà:

- a) el reconeixement explícit de la seva propietat.
 - b) l'agraïment públic a la tasca de qui l'ha creada i mantinguda.
 - c) la legalització de la mateixa a tots els efectes, sempre que no hi existeixin espècimens recol·lectats o obtinguts de manera il·legal.
 - d) l'obligació de notificar a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, titular del Catàleg, qualsevol transmissió inter vivos o mortis causa de la col·lecció.
 - e) el mèrit per a l'obtenció de subvencions per a la seva correcta custòdia i gestió, en la forma que reglamentàriament s'estableixi.
 - f) la possibilitat de facilitar el contacte amb especialistes interessats en l'estudi del contingut de la col·lecció.
 - g) l'obligació de sotmetre-la a les escaients inspeccions que reglamentàriament s'estableixin a efectes de comprovar la correcció de les dades que consten al Catàleg.
 - h) la possibilitat que la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pugui actuar per evitar-ne la degradació o destrucció irreparable en cas de risc elevat o imminent.
4. En tots els permisos per a la recol·lecció d'espècies silvestres, es farà constar la conveniència de dipositar exemplars de referència en alguna col·lecció inclosa al Catàleg Balear de Col·leccions de Biodiversitat. En el cas que es descrigui un nou tàxon de rang específic o subespecífic, l'exemplar tipus es dipositarà prioritàriament en una d'aquestes col·leccions reconegudes.
 5. La tramesa, bescanvi o cessió d'exemplars obtinguts legalment a col·leccions de reconegut prestigi fora de l'àmbit balear es podrà fer amb l'únic requeriment d'informar d'aquest fet els responsables del Catàleg. En el cas que es tracti d'espècies o subespècies endèmiques o protegides, caldrà obtenir prèviament la corresponent autorització per part de la Conselleria competent en matèria de medi Ambient.
 6. Es fomentarà l'establiment de convenis de col·laboració entre la xarxa de col·leccions englobada al Catàleg i institucions i museus d'arreu del món, sempre que es faci de conformitat amb el contingut d'aquesta Llei.

TÍTOL IX

Disposicions relatives a infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 104

Classificació de les infraccions

Les infraccions previstes en aquesta llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus segons el que preveuen els articles següents:

Article 105

Infraccions lleus

Es consideren infraccions lleus al que disposa la present llei:

1. Capturar, retenir, deteriorar, donar mort o destruir innecessàriament i de forma no justificada espècimens de la fauna i flora no catalogada com d'interès especial, inclosos els seus nius i ous en el cas de les aus, tot això amb excepció feta dels supòsits de l'article 12.
2. Provocar molèsties a les espècies catalogades, que puguin alterar-ne el cicle biològic, sense provocar-ne la mort, destrucció o fracàs reproductiu.

3. El comerç o exhibició no autoritzats amb espècimens d'espècies no catalogades de la flora i fauna silvestre capturats o recol·lectats a la naturalesa, sense autorització quan sigui reglamentàriament necessària.
4. La tinença, sense relació amb activitats cinegètiques ni comercials, de procediments massius o no selectius de caça prohibits a l'article 80 d'aquesta llei.
5. La reproducció i ús no autoritzat sense finalitat comercial dels anagrames dels espais naturals protegits de la xarxa balear de zones protegides.
6. La instal·lació no autoritzada de rètols publicitaris o la missió de renous pertorbadors de les condicions naturals dins d'espais naturals protegits.
7. L'incompliment de la normativa dels plans dels espais naturals protegits, en aspectes no previstos en altre tipus d'infraccions.
8. L'incompliment de la planificació cinegètica, quan d'aquest fet no es derivin efectes sobre les poblacions de la fauna silvestre
9. Les activitats motoritzades al medi natural (terrestre o marí), l'acampada, i altres previstes a l'article 91, que no comptin amb les escaients autoritzacions, quan no tinguin finalitat comercial i es desenvolupin fora dels espais naturals protegits.
10. Dificultar o no col·laborar amb l'acció inspectora dels agents del medi ambient, els agents forestals o altres agents de l'autoritat.
11. L'incompliment de prohibicions previstes a d'altres preceptes de la present llei que no figurin expressament en els articles següents.
12. L'incompliment dels convenis i acords amb la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat en els termes previstos a les clàusules reguladores dels mateixos.
13. L'incompliment de les condicions per a les quals es van concedir les autoritzacions referides en el present article.

Article 106

Infraccions menys greus

Es consideren infraccions menys greus al que disposa la present llei:

1. Introduir sense autorització en el medi natural subespècies o races distintes de les autòctones de manera deliberada, o espècies distintes de les autòctones de manera accidental.
2. La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, comerç, captura i exposició per al comerç o naturalització no autoritzada, d'espècimens de la fauna i flora catalogada com a sensible i vulnerable en els hàbitats d'interès especial, inclosos els seus nius i ous en el cas de les aus.
3. Alterar sensiblement els hàbitats de les espècies catalogades no amenaçades, o destruir-ne poblacions o alterar els hàbitats d'interès balear.
4. Incomplir les condicions de captura excepcional que s'acordin en aplicació de l'article 12 de la present llei.
5. L'ús per a la captura d'animals de procediments massius o no selectius de caça prohibits en aquesta llei, distints dels verins.
6. Incomplir les mesures cautelars que es dictin a favor de zones no específicament protegides en ampliació de l'article 39 d'aquesta llei.
7. Efectuar actuacions a l'interior d'un espai natural protegit sense l'autorització pertinent, si pertoca.
8. Impedir la pacífica contemplació d'un monument natural encontre de la normativa que ho permeti.
9. La reproducció i ús no autoritzat en finalitat comercial dels anagrames dels espais naturals protegits de la xarxa balear de zones protegides.

10. La instal·lació de tancaments permanents en espais naturals protegits sense la preceptiva autorització o incomplint-ne les condicions.
11. L'incompliment de la normativa dels plans dels espais naturals protegits, que suposi alteracions no permanents dels seus hàbitats.
12. L'incompliment de les condicions obligatòries de la planificació forestal.
13. Impedir l'accés o la tasca inspectora dels agents del medi ambient, agents forestals o altres agents de l'autoritat, a qualsevol terreny, inclosos els cinegètics, amb les limitacions pròpies relatives a la inviolabilitat del domicili.
14. L'incompliment de la planificació cinegètica quan d'aquest fet es derivin afectes sobre les poblacions de la fauna cinegètica.
15. Les activitats motoritzades al medi natural (terrestre o marí), l'acampada, i altres previstes al capítol IV del títol VII que no comptin amb les escaients autoritzacions, sempre que es desenvolupin amb finalitat comercial o a l'interior dels espais naturals protegits.
16. L'incompliment de les condicions de reconeixement de la funció social de les societats de caçadors.
17. L'organització d'activitats comercials en el medi natural sense inscriure's al registre específic de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, quan sigui reglamentàriament obligatori.
18. L'organització de festes multitudinàries dins dels espais naturals protegits sense la preceptiva autorització.
19. L'incompliment de les condicions per a les quals es van concedir les autoritzacions referides en el present article.

Article 107

Infraccions greus

Es consideren infraccions greus al que disposa la present llei:

1. Introduir en el medi natural de manera deliberada espècies distintes de les autòctones, sense autorització.
2. La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, comerç, captura i exposició per al comerç o naturalització no autoritzada d'espècimens de la fauna i flora catalogada en perill d'extinció, inclosos els seus nius i ous, àdhuc buits, en el cas de les aus.
3. Alterar sensiblement els hàbitats de les espècies catalogades com a vulnerables o en perill d'extinció o destruir poblacions d'espècies vulnerables.
4. El comerç, o la tinença per al comerç, dels procediments massius o no selectius de caça prohibits a l'article 80 d'aquesta llei.
5. La destrucció de la senyalització dels espais naturals protegits.
6. Els usos i actuacions a l'interior dels Espais Naturals Protegits expressament previstos com a incompatibles en les seves normes de declaració o als seus plans.
7. L'ampliació o reformes inferiors al 25% del volum i superfície total d'edificis i construccions existents a l'interior dels espais naturals protegits, amb infracció de l'ordenament vigent.
8. La contaminació química o física dels espais naturals protegits que n'alteri els valors naturals.
9. L'alteració de les condicions físiques i biològiques d'un espai natural durant la redacció o tramitació d'un Pla d'Ordenació de Recursos Naturals.
10. Les alteracions per tala, roturació, ocupació o altres alteracions d'un Espai Natural Protegit que n'afectin de forma permanent i reversible els valors naturals.
11. Impedir les actuacions de defensa contra incendis o de control de plagues que hagin estat declarades d'interès general o obligatòries.
12. L'organització de festes multitudinàries a l'interior de les àrees sensibles dels espais naturals protegits.

13. L'incompliment de les servituds inscrites a favor dels espais naturals protegits.
14. L'incompliment de la planificació cinegètica quan d'aquests fets es derivin efectes sobre les poblacions de les espècies protegides.
15. No comunicar una transmissió immobiliària dins d'un Espai Natural Protegit a efectes del dret de tempteig.
16. Fer cas omís de les ordres de suspensió d'activitat o d'obres emeses per la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat.
17. L'incompliment de les condicions per a les quals es van concedir les autoritzacions referides en el present article.

Article 108

Infraccions molt greus

Es consideren infraccions molt greus al que disposa la present llei:

1. L'alliberació deliberada en el medi natural d'espècies no autòctones genèticament modificades sense autorització.
2. Destruir poblacions d'espècies catalogades en perill d'extinció.
3. Les alteracions deliberades i irreversibles dels hàbitats dels espais naturals protegits en contra de la seva normativa o planificació.
4. Les construccions i edificacions de nova planta o l'ampliació o reforma de les existents si superen el 25% del volum i la superfície totals originals, a l'interior dels espais naturals protegits amb infracció de l'ordenament vigent.
5. Els incendis intencionats de massa forestal arbòria a l'interior dels espais naturals protegits.
6. L'ús d'esquers enverinats en el medi natural.
7. L'incompliment de les condicions per a les quals es van concedir les autoritzacions referides en el present article.

Article 109

Prescripció de les infraccions

Les infraccions previstes en aquesta Llei prescriuen en els terminis que a continuació s'indiquen, els quals s'han de comptar des del dia en que la infracció s'ha comès o des del dia de la detecció del dany ambiental si els efectes no són perceptibles immediatament:

- a) Les infraccions molt greus prescriuen als quinze anys.
- b) Les infraccions greus prescriuen als cinc anys.
- c) Les infraccions menys greus prescriuen als dos anys.
- d) Les infraccions lleus prescriuen a l'any.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 110

Sancions

1. Si es comet alguna de les infraccions administratives previstes en aquesta Llei es poden imposar les sancions següents:
 - a) Per a les infraccions molt greus:

1. Multa de 60.001 fins a 3 milions d'euros.
 2. Tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat per un període no superior a quatre anys.
 3. Clausura definitiva total o parcial de l'establiment o de l'activitat en cas de multireincidència.
 4. Precinte de les obres i demolició a càrrec del propietari i resta de persones responsables, d'acord amb la legislació territorial en vigor.
- b) Per a les infraccions greus:
1. Multa d'entre 6.001 i 60.000 euros
 2. Tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat per un període no superior a dos anys.
- c) Per a les infraccions menys greus:
1. Multa de 601 fins a 6.000 euros
 2. Tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat per un període no superior a sis mesos
- d) Per a les infraccions lleus:
1. Multa de 100 fins a 600 euros.
 2. Tancament d'establiment o suspensió de l'activitat per un període no superior a tres mesos.
2. Les multes són compatibles amb les sancions de cessació temporal o definitiu de l'activitat o la clausura temporal o definitiva de la instal·lació així com amb el precinte i posterior enderroc de les construccions il·legals.
 3. La imposició de sanció per falta greu o molt greu, comportarà la sanció accessoria d'inhabilitació per a contractar amb les administracions públiques o ser beneficiari de mesures de foment o d'estímul de les previstes en aquesta Llei, fins haver satisfet completament la sanció principal i, si pertoca, haver executat les mesures correctores o restauradores.
 4. És una causa de retirada de la llicència de caça, de manera temporal o permanent, la reiteració en la comissió d'infraccions greus o molt greus relatives a la pròpia activitat cinegètica o a la protecció d'espècies o zones, en els termes que estableix aquesta Llei.

Article 111

Graduació de les sancions

1. Les sancions per les infraccions que recull aquesta Llei es graduen tenint present:
 - a) El risc o el dany causat, el benefici obtingut i la intencionalitat de la conducta;
 - b) Les circumstàncies agreujants següents: les que recull l'article 326 del Codi penal i la comissió de la infracció en les zones protegides a què fa referència el títol IV; i
 - c) La circumstància atenuant consistent en l'adopció, abans de l'obertura de l'expedient sancionador, de mesures correctores que minimitzin o resolguin els efectes perjudicials que sobre els recursos naturals derivin d'una determinada activitat.
2. En el supòsit d'una sanció que implica el tancament de l'establiment o la suspensió de l'activitat, s'ha de computar, a efectes de la sanció definitiva, el temps que, si s'escau, ha estat tancat o suspès com a mesura cautelar.
3. En cas de reincidència, la quantia normal de la sanció serà incrementada en un 50%, dins el màxim legal establert.

Article 112

Prescripció de les sancions

Les sancions imposades a les conductes tipificades com a infraccions prescriuen en els terminis que a continuació s'indiquen, els quals s'han de comptar des de l'endemà en què la resolució per la qual s'imposa la sanció adquireix fermesa.

- a) Sancions per infraccions molt greus, prescriuen als deu anys.
- b) Sancions per infraccions greus, prescriuen als cinc anys.
- c) Sancions per infraccions menys greus, prescriuen als dos anys.
- d) Sancions per Infraccions lleus, prescriuen a l'any.

Article 113

Compatibilitat de les sancions

1. Quan una mateixa conducta resulta sancionable d'acord amb aquesta Llei i amb altres normes de protecció ambiental, els expedients sancionadors corresponents s'han de resoldre únicament amb la imposició de la sanció més greu de les possibles.
2. No es considera que hi hagi duplictat de sancions quan una mateixa actuació infringeix normes de protecció ambiental i normes d'índole territorial o sectorial encaminades a la protecció de béns o valors diferents o es basin en l'incompliment de diferents obligacions formals.
3. Sense perjudici de l'adopció de les mesures cautelars pertinents, en els supòsits en què les infraccions puguin ser constitutives d'infracció penal, l'Administració ha de passar el tant de culpa a l'òrgan jurisdiccional competent i s'ha d'abstenir de seguir el procediment mentre l'autoritat judicial no s'hagi pronunciat. La sanció de l'autoritat judicial, quan hi hagi identitat del fet, subjecte i fonament, exclou la imposició de l'administrativa. De no haver-se estimat l'existència de delictes o falta o fins i tot estimant-ho, no s'hagin seguit actuacions penals per altres causes, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador. En tot cas, els fets declarats provats per resolució judicial penal ferma vinculen l'Administració pel que fa al procediment sancionador que tramitin.

CAPÍTOL III

Altres disposicions relacionades amb matèria sancionadora

Article 114

Potestat sancionadora

1. Correspon a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat la potestat sancionadora amb relació al règim previst a la present Llei, sense perjudici del previst a la Disposició Addicional setena en matèria urbanística dins d'espais naturals protegits.
2. Els òrgans competents per a imposar les sancions regulades a la present Llei són:
 - a) El titular de la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat per a les infraccions greus i molt greus;
 - b) El Director General de Biodiversitat per a les infraccions lleus i menys greus.

Article 115

Responsabilitat

1. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren responsables de les infraccions que s'hi preveuen les persones físiques i jurídiques, públiques i privades, i, en particular:
 - a) Les persones o entitats que directament duen a terme l'activitat infractora o les que l'ordenen quan l'executor té l'obligació de complir aquesta ordre, i
 - b) Les persones que, d'acord amb els estatuts o l'escriptura social, són titulars o promotores de l'activitat o projecte del qual deriva la infracció.
 - c) Els titulars de les empreses que estiguin contribuint a cometre les infraccions, així com els tècnics encarregats de desenvolupar i supervisar l'activitat presumptament il·legal.
 - d) Les autoritats i el personal al servei de les Administracions públiques que hagin negligit les seves obligacions a l'hora de fer valer les ordres dictades per la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat per tal que l'espai afectat quedés preservat de la degradació ambiental.
2. Quan no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones o entitats en la realització de la infracció que ha ocasionat el dany, la responsabilitat és solidària.
3. Les possibles responsabilitats que subsidiàriament puguin correspondre, es determinaran conforme el disposat als articles 82, 83 i 84.

Article 116

Procediment sancionador

Els procediments sancionadors que s'inciden amb relació al règim previst a la present Llei es regiran per l'establert a la normativa reguladora del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora.

Article 117

Mesures de caràcter provisional

1. Iniciat el procediment sancionador, i sense perjudici de les previsions establertes a l'article 46 el titular de l'òrgan ambiental competent, per propia iniciativa o a proposta de l'instructor, podrà en qualsevol moment d'aquest procediment adoptar les mesures cautelars que estimi necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que puguès recaure i evitar el manteniment dels danys ambientals.
2. Les mesures cautelars hauran de ser proporcionals a la naturalesa i gravetat de les infraccions comeses i podran consistir en:
 - a) la suspensió immediata de l'execució o posada en marxa d'obres o activitats,
 - b) el tancament de locals o establiments, i
 - c) qualsevol altra mesura provisional que tendeixi a evitar la continuïtat o l'extensió del dany ambiental.
3. Les Administracions públiques amb competències territorials o policials tenen el deure d'assistència envers la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat pel que fa a fer viable tant l'acte de notificació, com el precinte i clausura de l'activitat així com de qualsevol altre dictat per l'Administració ambiental i adreçat a la preservació de l'espai o bé natural protegit.

Article 118

Publicitat

1. Es crea el Registre d'Infractors de normes relatives a la conservació de la naturalesa de la comunitat autònoma de les Illes Balears. En aquest Registre s'han d'inscriure les dades referents als infractors sancionats, a la naturalesa de les infraccions i a la sanció imposada. El Registre es

crea a l'empara i amb les condicions del previst a l'article 20 i següents de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal.

2. El Registre tindrà com a finalitat el coneixement dels infractors ambientals per part de les diferents administracions públiques als efectes de les mesures inhabilitants previstes a l'article 106 de la present Llei. Igualment serà de públic accés el Registre amb les limitacions previstes a l'esmentada Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal.
3. L'anotació de les sancions es cancel·larà d'ofici o a instància de l'interessat, quan passin tres anys comptadors des del moment en que la resolució que es va imposar va esdevenir ferma.
4. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat inscriurà d'ofici en el Registre de la Propietat tant la incoació d'expedients de disciplina ambiental que recaiguin sobre un terreny com, en el seu cas, les sancions i multes que s'hi hagin imposat.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 119

Agents del medi ambient i guardes forestals

1. Els agents del medi ambient i els guardes forestals de la comunitat autònoma són els que exerceixen les funcions de vigilància i d'inspecció pel que fa al que estableix aquesta Llei. Tots tenen la consideració d'agents de l'autoritat i poden accedir, amb la identificació prèvia i sense notificació prèvia, a aquells llocs o instal·lacions on es desenvolupen les activitats subjectes a aquesta Llei. Els fets constatats per aquest personal en la corresponent acta d'inspecció tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que poden aportar o assenyalar els titulars de les activitats o instal·lacions.
2. Els titulars de les activitats o llocs objecte d'inspecció han de col·laborar i facilitar la pràctica de les inspeccions, per la qual cosa han de permetre l'entrada a les instal·lacions i llocs esmentats i han de proporcionar la informació i la documentació requerides sense perjudici del seu caràcter confidencial.

Article 120

Acció popular

1. L'acció exercida davant els tribunals en reclamació del compliment del que disposa aquesta Llei ha de ser popular.
2. Tenen reconeguda la condició d'interessats en els procediments administratius, els que hi compareguin en representació d'organitzacions de conservació de la naturalesa els objectius estatutaris de les quals coincideixin amb l'objecte d'aquesta Llei i es trobin al dia amb el compliment de les obligacions administratives i tributàries que els corresponguin, quan actuïn tenint com a finalitat la conservació dels elements del patrimoni natural de les Illes Balears.
3. L'Administració, un cop esdevinguda ferma la sentència favorable, si n'és el cas, i sempre que el fet denunciat no fos matèria d'expedient sancionador ja finalitzat o en tràmit, ha d'abonar als denunciants les despeses justificades motivades per l'acció exercida davant els Tribunals.

Article 121

Reparació i indemnitzacions

1. Sense perjudici de les sancions administratives que pertoquen, l'infractor estar obligat a reparar el dany causat, sempre que sigui factible. La reparació ha de tenir com a objecte la restauració

del medi ambient i la reposició dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció. L'òrgan competent per imposar la sanció també ho és per exigir-ne la reparació.

2. Si l'infractor no repara el dany en el termini que en cada cas fixa la resolució corresponent, l'òrgan competent ha d'imposar multes coercitives successives de 600 a 60.000 euros cada una, tenint en compte els criteris que estableix l'apartat següent d'aquest article o, si s'escau, ha de dur a terme l'execució subsidiària en els termes previstos per la normativa relativa a règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.
3. L'òrgan competent a l'hora de fixar l'import de les multes coercitives ha de tenir en compte els criteris següents:
 - a) L'existència d'intencionalitat o la reiteració.
 - b) La naturalesa dels perjudicis causats i, en concret, que el dany afecti recursos o zones o espècies protegides.
 - c) La reincidència per comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així s'hagi declarat per resolució ferma.
4. En qualsevol cas, l'infractor ha de dur a terme les indemnitzacions corresponents pels danys i perjudicis causats. La valoració d'aquests l'ha de fer l'Administració amb la taxació contradictòria prèvia quan el responsable no en doni la seva conformitat. Quan els danys fossin de difícil avaluació, s'aplicaran, conjunta o separadament, els següents criteris: cost teòric de la restitució o reposició del bé alterat, valor dels béns alterats abans de produir-se el dany, cost del projecte o activitat causant del dany i benefici obtingut amb l'activitat infractora.

Disposició addicional primera

Llocs d'importància comunitària

1. Des del moment en què la Comissió europea aprovi la llista de llocs seleccionats com a llocs d'importància comunitària (LIC):
 - a) S'ha d'aplicar el règim de protecció previst en el Títol IV.
 - b) S'ha de donar inici a la tramitació dels plans de gestió que han de regir-los.
 - c) S'han d'entendre inclosos en la Xarxa balear de zones protegides, fins i tots abans de la seva declaració com a zones d'especial conservació per decret del Govern de les Illes Balears.
2. La llista de llocs seleccionats com a llocs d'importància comunitària (LIC) s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, en el termini d'un mes comptador a partir de la seva aprovació oficial per la Comissió europea.
3. Als efectes d'aquesta Llei, els hàbitats i les espècies d'interès comunitari són els que estableixen els annexos I, II, IV i V de la Directiva 92/43/CEE de conservació dels hàbitats.

Disposició addicional segona

Sòl rústic protegit

Es declara sòl rústic protegit el comprés en les diverses categories d'espais naturals protegits previstes en aquesta Llei, si bé, en coherència amb l'ordenació de concreció que s'estableixi, la planificació d'aquests espais podrà introduir especificitats a la matriu d'usos per aquesta tipologia de sòl prevista a la Llei 6/1999, de les Directrius d'Ordenació Territorial de les Illes Balears.

Disposició addicional tercera

Habilitació dels acords ambientals internacionals i les Directives comunitàries

Independentment de l'estat de la seva transposició a la legislació estatal, el conjunt del dispost en aquesta Llei ha d'interpretar-se en concordança dels acords internacionals i Directives comunitàries

aprovades en el moment de l'aplicació d'aquesta Llei, per tal de garantir la consecució d'una gestió sostenible de la biodiversitat de les Illes Balears innovadora i adaptada als més exigents estàndards ambientals globals.

Disposició addicional quarta

Dels béns immaterials o incorporis de la Comunitat Autònoma

Es modificarà la Llei 6/2001, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per tal d'adequar el règim del paisatge com a bé patrimonial immaterial o incorpori de la Comunitat Autònoma.

Disposició addicional cinquena

Espècies cinegètiques que es poden caçar

1. L'activitat de la caça a les Illes Balears només pot afectar aquelles espècies que figurin a les ordres anuals de veda, com a espècies que es poden caçar.
2. En cas d'inclusió de noves espècies, només si poden incloure les que poden ser objecte de caça d'acord amb la legislació bàsica estatal, els convenis internacionals i la legislació comunitària.

Disposició addicional sisena

Tramitació especial de les infraccions urbanístiques dins espais naturals protegits

Les infraccions urbanístiques comeses dins una àrea declarada d'espai natural protegit, de conformitat amb les categories recollides a la present llei, seran resoltes conforme les següents regles:

1. La competència per resoldre inicialment serà de l'Alcalde de l'Ajuntament del terme municipal on s'hagi comès la infracció, el qual haurà de dictar una ordre de paralització cautelar de les obres dins les 24 hores des de la recepció de la denuncia corresponent o de l'aixecament de la corresponent acta administrativa per funcionari competent. Tant la denúncia com l'acta que se subscriuï seran trameses al Consell Insular corresponent i a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat, als efectes del previst als apartats següents, dins les 24 hores des que tingui entrada a l'Ajuntament la denuncia o de l'aixecament de l'acta.
2. Els Consells Insulars hauran de comprovar l'adopció de les mesures cautelars exigides a l'apartat anterior. En el cas que les esmentades mesures no s'hagin adoptat dins dels cinc dies següents de la data que consti a la denuncia o a l'acta aixecada, el Consell Insular se subrogarà automàticament en les competències de disciplina i haurà d'ordenar la paralització de les obres dins les 48 hores següents al venciment dels cinc dies que tenia l'ajuntament per paralitzar. L'Ajuntament que no resolgui la paralització transcorreguts els cinc dies previstos a la present disposició s'haurà d'abstenir de tota actuació futura sobre els fets objecte de presumpta infracció.
3. El Consell Insular corresponent haurà de comunicar a la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat la resolució de paralització que adopti, dins dels cinc dies següents a la seva adopció. En el cas que transcorreguts deu dies des que la denuncia tingues entrada a l'Ajuntament corresponent o des de la data de l'acta administrativa aixecada, la Conselleria competent en matèria de Biodiversitat no tingués constància de la resolució de paralització per part del Consell Insular, li reclamarà l'expedient i se subrogarà a tots els efectes previstos a la legislació en matèria de disciplina urbanística. A partir del moment en que se procedeix a la reclamació d'expedient, el Consell Insular s'haurà d'abstenir de tota actuació futura sobre els fets objecte de presumpta infracció.

4. La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat ordenarà la paralització de l'obra dins de les primeres 72 hores des que s'hagi subrogat en la competència, incoant l'escaient expedient sancionador dins de l'espai natural protegit, conforme el procediment previst a la legislació en matèria sancionadora de la Comunitat Autònoma, sancionant-se d'acord amb el previst a la present Llei.

Disposició addicional setena

Quanties de les infraccions de pesca fluvial

Queden sense aplicació a l'àmbit de les Illes Balears les quanties establertes en el Decret de 6 d'abril de 1943 pel qual s'aprova el reglament per a l'execució de la Llei de Pesca Fluvial de 20 de febrer de 1942. Entren en vigor a l'àmbit de les Illes Balears les següents sancions per a les infraccions previstes en el Decret esmentat:

- a) Per a les faltes lleus: Multa de 100 a 500 euros;
- b) Per a les faltes menys greus: Multa de 501 a 1.000 euros;
- c) Per a les faltes greus: Multa de 1.001 a 5.000 euros;
- d) Per a les faltes molt greus: Multa de 5.001 a 15.000 euros.

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que estableix aquesta Llei, i en especial:

- a) El títol II de la Llei 1/1991, d'espais naturals.
- b) La disposició addicional vint-i-tresena de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries.

Disposició final primera

Es faculta el Govern de les Illes Balears per dictar el conjunt de normes necessàries per al desplegament i per al compliment d'aquesta Llei.

Disposició final segona

Impuls de l'Estratègia Balear de la Biodiversitat

La Conselleria competent en matèria de Biodiversitat elaborarà i promourà l'aprovació de l'Estratègia Balear per a la Conservació i l'Ús sostenible de la Biodiversitat, com a marc general dels principis de planificació de les activitats que tenen relació amb la seva conservació, que haurà de ser aprovada dins del termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor de la present llei. L'estratègia es tramitarà d'acord amb el previst per a les disposicions administratives i s'aprovarà mitjançant Decret.

Disposició final tercera

Es faculta el Govern de les Illes Balears perquè, mitjançant decret, actualitzi periòdicament la quantia de les multes que preveu aquesta Llei. L'augment no podrà ser superior al tant per cent d'increment que experimenti l'índex de preus al consum.

Disposició final quarta

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 4 d'octubre de 2002

EL PRESIDENT

La consellera de Medi Ambient

Francesc Antich i Oliver

Margalida Rosselló Pons